

www.e-rara.ch

Thēsauros. Keraz amaldeiaz, kai kēpoi adōnidos

Bolzanio, Urbano

Venetiis, [Aug. 1496]

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-152037>

[Item aliter de idiomatibus. ex iis quae a Conrintho decerpta]

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

ΚΟΙΝΗ.

Καὶ θαυμάσειέ τις ὅτι καὶ κοινὰ λέξεις παρ' αὐτῷ σώζουσι τὸ
σεμνὸν τοῦ λόγου. τοιοῦτον γὰρ τὸ ἵππους τεξανθὰς ἑκατὸν καὶ
πεντήκοντα.

Ἐπεὶ ὁ ἑκατάσκητος λόγος φιλεῖ τὸ ῥυσιωήθους ὀβριμανίαν
ὑφ' ἧς ἐναργέστερος ἢ σεμνότερος πάντως τερπνότερος γίνεσθαι.

Καὶ ἡ μὲν τῶν λέξεων ἐκ τῆς κοινῆς καλεῖται πρότος.

Ἡ δὲ φιλιωθέσεως, ἥματι δὲ τὰ εἶδη τού-
των ἐν τῇ τεχνολογίᾳ. ἀλλὰ μετὰ
μὲν διασώμεθα, τὸ τούτων ὁμή-
ρω παραλείπεται. ἔτι ἔ-
τερον ὑπὸ τῶν μετ' αὐτὸν
ἔρρηται, ὃ ἐκείνος οὐκ
ἔπειν πρότος.

~ XXXXXX ~

ΠΕΡΙ ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ ΤΩΝ ΓΑΡΑΚΟΡΙΝΘΟΥ ΓΑ ΡΕΚΒΛΗΘΕΙΣΩΝ.

Δέσσοι ἡ τὰς διαλέκτους ἐγχειρίζων μοι πάντων φι-
λολογώτατε. περὶ ὧν ὅτε φιλόπρην Ἰωάννης ἐπρήνισε, καὶ
θύφ' ὁ γραμματικὸς. ἡ δ' αἰμοιπλοῖ οἷς ἱκανὴ περὶ
τὰ βιβλία διαφίβη. ἡ δ' αἰσθησις γέγον' ὅπως δέ τις μέχρι τῆς
μερ' ὅσον πᾶν ἐκάς τῶν διαλέκτων ἐνὶ ὧν εἰσε. καὶ μὴ νομίσης ἡμᾶς
ἐκ τῆς λέξεως ταῦτα οἰεσθαι. τίς μέγα περὶ αὐτῶν ἡ δὲ γλῶσσα καὶ Λυ-
σίαν τὸν ῥήτορα νῦν οὐτε πολὺν, οὐτε μικρὸν ἔχει. ὁ δὲ νοῦς

ὥ μὲν πολὺ, πολὺς ὧ δὲ μίλερόν, μικρόν· ἔκον περιαιρολο-
 γόντες τ' ἀνδρῶν περὶ ἴστος τὸ μέρος κατηγορήσομεν· ἀλλὰ
 φίλων οὐτῶν προτιμῶντες αὐτ' τὴν ἀλήθειαν, ὥς περ ἐπ' ἀλ-
 των ὁ φιλοσοφώτατος ἔφησε· αὐτοὶ τοίνυν ἀπικῆς μὲν φρά-
 σεως καμόνα τὸν κομικὸν ἀριστοφάνην προθέμενοι· ἐπεὶ δὲ
 δὴν τ' συγγραφέα ἐξήγορα· ἰάδου ὃ τὸν Ἰπποκράτη τὸν ἰωνα·
 ἡ ἀλικαρνασέα Ἡρόδοτον· Δωρίδου ὃ τὸν τῷ ἀντίον Ἀρχύταν·
 ἡ Θεόκριτον τὸν τὰ βυκολικὰ συγγραφέα μενόν· καὶ φίλαιο-
 λίδου Ἀλκαῖον· ἰσως αὖ περὶ τῶν διαλέκτων ἱκανῶς διαλά-
 βοιμεν· εἰ δέ τι καὶ ἡμῖν κατὰ λήθην παραλεφθήσεται ὃ φί-
 λιστος τοῦτο κατηγορεῖται ἄξιον παρὰ τοῖς ἐγγνώμοσι· γίγμεν
 ὅτι πλείω παρείρησαν· ἡμῖν δὲ ὀλίγα τυχόν ἔκ εἰρήσεται.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ.

Διάλεκτός ἐστιν ἰδίωμα γλώσσης· ἢ διάλεκτός ἐστι λέξις ἰδίον χα-
 ρακτικῆς τύπων ἐμφαίνουσα.

Ἰὰς ἐκλήθη ἀπὸ ἰωνος ἡ δὲ τὰ ἀπόλωνος καὶ κρεῖσσης τῆς ἐ-
 ρεχέως θυγατρὸς ἢ ἔγραψεν ὁμηρος.

Ἀτθίς ὃ ἀπὸ ἀτθίδος τῆς Κρανᾶς θησῆς τῆς ἢ ἔγραψεν Ἀριστοφάνης.

Δωρίς ἀπὸ δώρου τῆς ἐμνῆς ἢ ἔγραψεν ὁ Θεόκριτος.

Ἀιολίς ἀπὸ αἰόλου τῆς ἐμνῆς ἢ ἔγραψεν Ἀλκαῖος.

Κοινὴ ὃ ἢ πάντες χώμεθα· αἰὰ ἡ Πίνδαρος ταύτην ἐχρήσατο.

ΠΕΡΙ ΑἲΘΙΔΟΣ.

Λῆρον ληρεῖς· ἀπικῆς ἢ φράσις καὶ τὸ γῆμα· ὥς τὸ μανίαν μαί-
 νη· ὅτι ὃ φίλ ἀπικῆς ἰδίωμα φράσεως τὸ εἰπόντα πράγμα ἐ-
 παγαγεῖν γῆμα τὸ ἀπὸ τῆς πράξεως παραγόμενον ὥς τὸ ὑ-
 βριν ὑβρίζε· καὶ φυγὴν φάσκει.

Χρῶν τῶν γίγας προς

τακτικοῖς οἱ ἀπικῆς αὐτὴ ὑπὸ τακτικῆς ἀπαγορευτικῆς, καὶ αὐ-
 τοῖς προσεκτικῆς ἀπὸ τῆς ὀρίστη· καὶ κέννημ τὸ ἀριστοφάνη ἐν θεο-

κακὸν γινέσθαι· ἀντὶ τοῦ δὲ τὸ μὴ κακὸν γινέσθαι· ἀπὸ τῶν δὲ αἰετῶν
 ἦτο τῶν ἀπικῶν εἶναι· οἷον καὶ τὴν κάσιν· λέγει τὴν ἡμῶν.
 Εἰς βραχεῖ· λέγει γὰρ καὶ τὴν λόγον· καὶ τὸ ἐν ἀκαρεῖ δὲ τοῖς
 ὁρῶν· ἡ εἰς δὲ μετὰ πείρῃσαι ἵνα γνώωσι ἡ οἶδε· λέγει δὲ
 τὸ βόλφ· εἰς βόλφ γὰρ φησὶ· πειρήθητι· Εἰ κόπων ἀμφοτέρῃσι·
 λέγει ταῖς χερσὶ· καὶ παρ' Αἰσώφραντος· πρὸς βροχὺ μετὰ
 σέβαλεν ὧναξ· Ἡράκλεις· λέγει γὰρ τὸ φωνὴ ἢ ὁσμή.

Ἀπικῶν δὲ ἡ τὸ εὐθεῖαν ἀντὶ γλυκῆς λαμβάνει· ὡς παρ' Αἰ-
 σωφάντος ἐν λυσιστράτῳ· εἰρημῶν δ' αὐταῖς ἀπαρτῶν ἐνθάδε
 βυλαιομορφαῖσιν· ὅτι πρὸς πρᾶγμα τοῦ Φαύλου εὐδυσσι· καὶ ὅτι
 ἡκῶσιν· ἀντὶ τοῦ ἡδύντος· καὶ θουκυδίδης ἐν ταῖς τιτάρτῳ· κυ-
 ροθὲν ὅτι οὐδὲν ἐκ τῆς διαφορᾶς ὅτι πνίκα χεῖ ὁρμαῖ· νυκτὸς
 τὴν γλυκομορφῆς· ἐχέσθαι ἐπὶ οἶκον.

Βλήχων δὲ τὸ β· οὐ δὲ τὸ γ· προφῶσιν οἱ ἀπικοί· ἐχέσθαι
 δύναμιν αὐτῇ γιγνέσθαι ἰσχυρὰς ἀπὸ ὁπώρας τινος βα-
 ρυνομένη· εἰς εἰς ὕδωρ βρέξαντες βλήχων πίνουσι τοὺς πέντε
 τῶν καρδιῶν θεραπεύουσιν· ἵνουρ ἢ δριμύτης τῆς ὁπώρας
 ἀποσφύγγει ὅτι ἐλάμβανον βλήχωνος.

Τὸ λαὸς ἡ ναὸς καὶ τὰ ὅσα αὐτῶν Μενέλαος· πρωτσίλαος· ἡ αἰ-
 πλῶς πάντες τὰ δὲ τὸ λαὸς καὶ ναὸς δὲ τὸ ἰὼς προφίρου
 σιν· Μενέλεως· πρωτσίλεως νεώ· λεῶς· κλίρουσιν δὲ πάντες
 κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ· τὸ Μενέλεω· τὸ Νικόλεω.

Βλέπος λέγουσι τὸ βλέμμα· ὡς παρ' Αἰσώφραντος· ὡς ὅτι γὰρ
 τὸ ἀπικὸν βλέπος.

Καὶ τοῦτ' ἀπικὸν τὸ προσλαμβάνει πολλὰς ἐν ταῖς αὐταῖς
 κώλῳ τὸν ἀνὴρ ἐνδεσμον ὡς ὅτι νύξιν παρὰ πλάτῳ· καὶ
 παρ' Αἰσώφραντος· ὡς ἐν ὅσιν· ἡ δὲ ἐλπίς αὐτὸν ὅτι ὁρμηθεὶς ἀνὴρ
 ἡμᾶς ἐλαθεν.

Ἀπικῶν δὲ καὶ τὸ πλὴν ἐν πρόθεσιν καὶ εἰς σιωπῆσιν μετὰ γε-
 νικῆς· οἷον ἐν ἄδον· εἰς ἄδον· καὶ οἶμαι ἐν ταῦτα ἐμφανέως

εἶναι τὰς προθέσεις τῶν ὀνομάτων. ὁ ποῖόν ἐστι καὶ τὸ ἐν ἁδυν.
ἀπικ' ἐστὶ καὶ τὸ ἀνὰ τὰ πρῶτον ὡς θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ τῇ
συγγραφῇ καταρχάσ. καὶ εἰ μὲν συμβῇ ἡ πείρα. εἰ δὲ μὴ μιτυ
ληναίοις εἰπεῖν ναῦς τε παραδοῦναι ἢ τείχη καθελεῖν. μὴ
πειθομένοισι ᾗ πλεμῖν. ἢ Ὀμηροῦ ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας
μεγάθυμοι ἀχαιοί. λείπει τὸ παύσομαι ἢ ἡσυχάσω. τὴν πρεσ
βείαν πρέσβουσιν. καὶ τὴν καταβολὴν καταβόουσιν. καὶ τὴν ἀ-
γέτην ἀγάπησιν. καὶ μᾶλλον ὁ θουκυδίδης. καὶ τοῦτο
κενοπρεπὲς καθόλου καὶ ἀπικόν ὡς παρὰ Δῆμοφ. ὅ-
μῃς δ' ὁ δῆμος κάθηται ἐκ νενηρησμέροι. καὶ Ὀμηροῦ ὡς φα-
σαν ἢ πληθύς.

Καὶ τὸ διαρεῖν τὸ δὲν ἀπικῶν ἐστὶν. ὡς ὁ θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέ-
ρᾳ. ἐθνησκον δὲ, οἱ μὲν ἀμελεία. οἱ δὲ, καὶ πάνυ θεραπεύόμε-
νοι. ᾗ τε δὲ ἐν κατέστη ἰαμα ὡς εἰπεῖν, ὅτι χῆ προσφέρουτ'
ὡφελῖν. ἀντὶ τοῦ δέξαι.

Καινοπρεπὲς δὲ καὶ τοῦτο λέγειται. τὸ λέγειν ὡς κτλ. ἀντὶ ὅ
εισιν ὅτι. ὅπρ' ἐστὶν ἀπικόν. ὡς ὁ θουκυδίδης τὰ σκᾶφ' ἢ μὲν
ἔχειλον ἀναδύμενοι τῶν νεῶν ἀσκαταδύσει ἀντὶ ὅ κατέδ'.

Καὶ τὸ χῆσαι τὸ δὲν μᾶλλον ἀντὶ οὗ, φη' ἀπικῆς διαλέκτου
χαρακτήρ. αὐτίκα γὰρ ὁ συγγραφεὺς ἐν τῇ δευτέρᾳ ἀλλ' αἰ-
τεῖς βολαὶ εἰς τὴν ἀπικὴν πελοποννησίων οὐδὲν μᾶλλον τῶν
ἀθηναίων ἀπανίστασαν, ἀντὶ τοῦ ὅτι ἀπανίστασαν. ἔτι τὸ δὲν
δρῶ λέγεται παρὰ τοῖς ὡς ὁ θουκυδίδης καὶ πρῶτα μὲν πείρει
σαύρωσαν αὐτοὺς τοῖς δένδρεσιν. ἀ' ἐκοψαν τομὴν ἐν αἰτίᾳ
ἰέναι. ἢ Ὀμηρ' δένδρεω ἐφεζόμενοι. τούτου δ' ἡ ὡθεῖα τὸ δέν-
δρ' ἐκλίνεται τοῦ δένδρε' ἢ δοτικὴ τῶ δένδρεϊ καὶ κατὰ
μεταπλασμὸν, δένδρεω.

Καὶ ἐπὶ τῶν θηλυκῶν, ἀρσενικῶν ὀνομάτων κέχρηται λέξεσι. ἢ Ὀ-
μηρ' κλυτὸς ἰπποδάμεια. ἢ πρὸς ἀδελφὴν ἐν ἐκάβῃ. τὸ δ' αὖ
λίαν πρὸς εἶλ' ἀφ' ἐλθείσα μοι γυναιῶς. ἀντὶ τοῦ γυναιῶς.

Τὸ ὅσαι ἡμέραι ὁσμύραι λέγουσι· καὶ μόλις μότις.

Ἀντὶ δὲ τῆς ἡμέρας τῆς αἰτίας τικλὺ ὡς ὁ θκυδίδης· εἰ
οὖν τίς τῶν ἀρέσκῃ πέμπε ἀνδρα πῖσόν ὡς θάλατταν·
καὶ σοφοκλῆς· ὃ καὶ ἀρέσκῃ γλῶσσά σου τεθιγμύη· ἀντὶ τοῦ
ὃ γῆμοι· ἢ ἄλλα ὅροις ἀνμυρία τῶν λεγομένων παραδεί-
γματα καὶ παρ' Ὁμήρῳ ἐπὶ πασι τοῖς ἀπικιστοῖς· Τῆς νηός, ἥς
ἠθεῖα ἡ ναῦς, τὸ ἡ εἰς ἐτρέπονται, ἢ τὸ ὁ μικρὸν εἰς ὧ μέγα ἐκ-
τείνονται, νεὼς γράφουσί τε καὶ φθιπύονται.

Τῶν ἀπὸ τῆς εἰς ὡς ἠθεῖων γινομένων δὲ τῶν εἰς γλῶσσῃ, τὸ ὅς ἐκ-
τείνουσι ἀπικοὶ πηλῆως ἢ οἰνέως λέγοντες· τὸ δὲ, ὡς ἀχίλῳ
πηλῆος ἢ μέγα φῶτα τῶν χαλῶν παρὰ τοῖς πρηνταῖς ἐκφε-
ρόμενον, φη κοινῆς ὅτι διαλέκτου.

Τὸ ἀνύφιν ἀνύφην φασὶν ὡς Ἀεῖσοφάνης ἐν ὄρνισι· μάττω ἀ-
ρατὺ ὁδὸν ἀνύφιομα· ἢ θκυδίδης· καὶ εἴ τι ἄλλο ἀνύφης
μέμφῃ ὡς βαλόμενον ἐντὴ τῆς φη συγγραφῆς· Τὸ ἴ-
ψῃσι τῶν λέξεων προστιθέασθαι οἷον Τετοῖ· λεχονί· ἔχον· νυνί·
Καὶ τὸ εἶναι παρὲν ληφν παρ' αὐτοῖς ἐγνωρίσασθαι· ὡς καὶ παρὰ
θκυδίδη ἐντὴ ὁδῶν· καὶ τὸ μὲν ἐπὶ κείνοις εἶναι, καὶ ἀκείνοι
καὶ βιαίοτεροι ἀποθυήσκειν.

Αἱ ὁμοειδέσεις τοῖς τῶν ἀπικῶν εἰσὶν ἴδιαι· ἐπάρων γῆρας
ἀντὶ ἐπάρων· ὡς δὲ ὅτι καὶ δωριέων ἐλαϊόλεων εἰσὶν· ἢ ἀν-
τὶ τοῦ κλαίφιν κλάφιν λέγουσι· καὶ τὸ πολεῖν πολεῖν· καὶ τὸ ποίη-
μα ποήμα.

Καὶ τὸ ὡς παρ' αὐτοῖς παρὲν ληφν νερόμισαι ὡς ἐντὴ ὁδῶν πε-
ποιηκῶς θκυδίδης ὡς ῥίσκεται· ἢ ὡς αὐτοῖς οὐδὲν ἐμελε-
χέσθαι· ἀντὶ τοῦ αὐτοῖς.

Τὴν εἰς πρόθεσιν εἰς λέγουσιν· εἰς χύσαν εἰς πατρίδα προφθον-
τες· καὶ ἀντὶ φη πρὸς, τῶ ὡς χώνται· ὡς τὸν θεὸν λέγουσιν· καὶ
ὡς τὸν διδάσκαλον· ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸν θεὸν καὶ πρὸς τὸν δι-
δάσκαλον.

ὡς

Τὸ δὲ αὐτὸ τῷ δὴ πολλάκις κέχνηται ὡς ἐν τῇ ὀγδόῃ κεφα-
λαιῶν τρις· μάλιστ' αὖτε ὡς ἐξείη αὐτοῖς τὸν ἀλκιβιάδην καταγχε-
τοῦσι· καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον δημοκρατοῦ μύθοις βασιλέα
τιζύμματα ἔχον· καὶ πελοποννησίων δὲ περιγίνεσθαι· ἐν ταῦ-
θα γὰρ τὸ μάλιστ' αὖτε· καὶ πελοποννησίων δὲ· αὐτὸ τῷ δὴ πα-
ρελήφθησαν ἐν τῷ θουκυδίδῃ.

Οὐκοι καὶ τῇ αἰτιατικῇ ἐτὶ εὐθεία χῶνται αὐτὴ πλάγια συν-
τάξεως· ὡς ἐν τῇ ὀγδόῃ θουκυδίδης· ἀλλήλοισιν ἅπαντες οἱ
τῷ δήμῳ ὑπὸ πῶς προσήσαν ὡς μετέχοντά τινα τῶν γε-
νημένων αὐτῷ τῷ ὡς μετέχοντός τινος τῷ γεννημένων· ἐν ᾧ
τῇ τρίτῃ τῇ εὐθεία αὐτὴ γενικῆς οὕτως ἐχέσασθαι· οἱ δὲ ἀθηναῖοι
οὐ πλὴν ὑσερορ καταπλώσαντες ὡς εἰς ὧν ἀπὸ γῆρας οἱ
στρατηγοί· αὐτὸ τῷ τῶν ἀθηναίων καταπλώσαντων· Ὀμη-
ροῦ· οἱ δὲ δύω σκοπέλοι ὁ μὲν οὐρανὸν ἀμφὶς ἰκάνει· καὶ ὁ
φιλόστρατος ἐν ῥῆσι βίοις τῶν σοφιστῶν ὁ πρότερος ὁ φάριος τὸ
θαῦμα τὸ ἐμνηνικόν· πρὸς μὲν αὐτοῦ καὶ πολυφθεῖς αἰμορ-
φαί· δαίμονος δὲ μετέωροι ἡμῶς ὡς τῷ πάθῃ τῷ ἡσπεν
θαύσειν αὐτὸ τῷ δὲ μετέωρων δαιμόνων.

Καὶ αὐτὸ τῷ μετοχῶν ἀπικοὶ τοῖς ῥήμασι κέχνηται· καὶ αὐ-
τὸ ῥημάτων ἐναλλάξ μετοχαῖς· ὡς θουκυδίδης· ὁ δὲ χημα-
τίσασθαι ἀφείας· αὐτὸ τῷ ὁ δὲ ἀφῆκε χηματισάμενος· καὶ τὸ
ἢ παρελκεῖ ἐν τοῖς ἀπικοῖς ὡς ἐν τῇ ὀγδόῃ θουκυδίδης ἐξεί-
σκεται· ὡς τῷ ἰδίου πολέμου μέζονος· ἢ ἀπὸ τῶν πολεμί-
ων οὐχ ἑκάς, ἀλλὰ πρὸς τῶν λιμῶν ὄντος· τὸ ἀλλὰ αὐτὸ πα-
ρακελευσματοῦ πολλάκις τίθεισιν· ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ·
ἀλλά γε μὴ κέτι ταῦτα λεγόμεθα.

Τὸ παραλαμβάνειν τὰς αἰτιατικὰς πῶσεις αὐτὴ γυνι-
κῶν, ἀπικῶν ὅστιν ἰδοῖ· οἷον μήτε σὺ τὸν δαῖτα θός περὶ ὧν
ἀπὸ αἰρεοκούριον· αὐτὸ τῷ ἀπὸ γούρου.

Καὶ ἐκφράζειν τὰς κλητικὰς αὐτὴ ὡς ὧν νεφεληγερέτα Ζεὺς αὐ-

τὴ τῶν νεφελῶν γένεσιν.

Τὸ λαμβάνειν τὰς δύο ἀποφάσεις ἀντὶ μιᾶς καταφάσεως ἀπὸ τοῦ ὅτι. Θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ φιλολογικῇ συγγραφῇ. ξύμματα μὲν τοῖς ἐχθροῖς μετὰ ὅτι κατὰ δουλώσει τῶν ἐλλήνων ἀντὶ τῶν ἐλευθερίων. εἰ γὰρ καὶ μία ὁρμή ἢ ἀπόφασις ἢ οὐ. ἀλλὰ ἢ κατὰ δουλώσει τὸν τινὰ ἀπόφασιν ὅτι σέβησις τῆς ἐλευθερίας τυγχάνουσα. καὶ ἐναντιόμηνον τῇ φιλολογικῇ ἐλευθερίας ἀξιωματικῶς. ὡς Ὅμηρος ἐπεὶ οὐμὶρ ἀφαιρότατος βάλαρχαίων. ἀντὶ τῶν ἀνδρείων.

Καὶ θελήσῃ τι λέγειν εἰώθασιν. εἴτα ἐπὶ τὴν οὐδέτερον οὐ πρὸς τὴν φωνὴν ἀποδιδύντες. ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαίνον μῆλον. ὡς Ὅμηρος νεφέλη δέ μοι ἀμειβεθήκε κυανέη. τὸ μὲν ὅτε λήγῃ. ὡς πρὸς νέφθι γὰρ ἀπέντησε. καὶ ὁ Θουκυδίδης ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο γινέσθαι τοῖς ἀθηναίοις. λεγόμενον μὲν πρῶτον πομάχου ἐγκατασηῖται καὶ περὶ λήμνον καὶ ἐν ἄλλοις χωρίοις. λεγόμενον γὰρ εἴπεν ἀπὸ τῆς κωσ πρὸς τὸ νόσημα.

Τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ὡς ἀνθρώπων εἰς εἰς πληθυντικὰς διὰ τὸ ἡγεῖσθαι φουσι. βασιλῆος. ἱππῆος. καὶ τρέπουσι φιλολογικῇ διφθόγῃ τὸ εἰς ἢ ἐνίοτε καὶ τὸ ἱ πρὸς γράφουσι κλείδα κληίδα. ποσειδάωρ ποσειδαορ.

Καὶ τὴν ὅτι ἀπόφασιν περὶ τὴν μάκισ λαμβάνουσιν. ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ φιλολογικῇ συγγραφῇ. ὡμὸν τὸ βούλημα ἡ μέγα πόλιν ὅλῳ διαφθεῖραι. ἢ ὅτι αἰτίσθαι. ἀντὶ τῶν παρὰ τοῖς αἰτίσθαι. καὶ Ὅμηρος. οὐμὰ γὰρ ἀπόμωνα διὰ φίλον. καὶ μὴ νύτοι οὐ χαίσμεν σκῆπτρον. καὶ τῇ συνουσίᾳ δὲ πολλὰ κίς ἀποφάσει χρώμεθα. ὡς τὸ ἀπαγορεύουσι μὴ ποιεῖν. ἀντὶ τῶν ἀπαγορεύουσι ποιεῖν. ἡ ὁ θεολόγος. ἡ ὅν ὅτι προδῶσομεν οὐδὲ καθυβρίσομεν. οὐμὰ τοῖς ὑπὲρ ἀρετῆς τοῦ ἀνδρὸς ἀγῶνας εἴτα παλαίσματα.

Καὶ ἡ πρὸς παρ' ἐλκὲν γούτοις ἐνόμισται· ὡς ὁ θουκυδίδης ἐ-
πρὸς αὐτῶν τῶν ἀθηναίων ἐχέει· ἀντὶ τοῦ αὐτῶν τῶν ἀθη-
ναίων· ἡ δὲ ἀφθόνισθ' ἰσχυρὰ γὰρ ἀρεταὶ πρὸς βίαν ἐχέουσι
κτώμεναι ἀντὶ τοῦ βίαν.

Περὶ δὲ ἐὶ ὁ καὶ ἐνδεσμὸς παρὰ σφισίν· καὶ γούρυμυ-
εῖα παραδείγματα δέειν διρεῖν· αὐτίκα ἐν τῷ τρίτῳ τὸν συγ-
γραφέα δέειν ἰδεῖν τούτῳ χρώμενον· φησὶ γὰρ οἱ δὲ φόβῳ
πολλῷ καὶ πεφοβημένοι, τά τε ἐντὶ τῇ κ' λφ. καὶ τὸν ἀπ' πλὸν
παρεσκεπάζοντό τε ἅμα ὁρῶντες ἐν ἡδῶ.

Ἀπὸ κτῆτικὰ λαμβάνειν ἀντὶ πρῶτον τύπῃ· ὡς τὸ πρὸς
νικῆν ἢ πρὸς θένος· ἐὰν αὐτὰ τὰ πρῶτον τυπα ἀντὶ κτῆτικῶν, ὡς τὸ
ναῖκα τεθῆσθαι μαζὸν ἀντὶ τῶν γυναικείων ἐθελάζεμαζός.

Καὶ τὸ πρὸς αἰτιατικὰς παραλαμβάνειν ἀντὶ γενικῶν· ὡς Ἡσίο-
δος ὄντι δὲ ἀντὶ τοῦ δέου· ἐὶ ὁ θεολόγος· ὁ θυμὸς ἐσωσὶ κα-
ταμόνῃ τοῦ ὀφείας· δὲ ὄν ὁρῶντες· ἀντὶ τοῦ δὲ ὅτι τινος ὁρῶντες.

Ἐιῶθαι καὶ ἐνταῖς αὐξήσεσι· ἐὶ ἐτέρως αὐξήσεις ἐπεισάγει·
οἷον ἐβουλόμην ἡβουλόμην· ἐδωάμην, ἡδωάμην· παρῶν η-
κα πεπαρῶν ηκα.

Τὰ συγκριτικὰ ἀντὶ ἀπλῶν παραλαμβάνουσι· ὡς ὁ θουκυ-
δίδης ἐν τῷ τρίτῳ τῆς συγγραφῆς· τοὺς γὰρ ἀφισαμένους
ἐν τοῖς πολεμίοις καὶ ζυμμάχαντι πρὶν ἀπολιπόντας,
οἱ δὲ ξέμενοι καθύστερον μὲν ὠφελοῦνται ἐν ἡδονῇ ἐχέουσι· νομί-
ζοντες δὲ εἶναι προδότας τῶν πρὸ τοῦ φίλων χείρας ἡγούνται·
ἐνταῦθα γὰρ τὸ χείρους ἀντὶ τοῦ κακῶς· ἡ Ὀμηρος ζῶντες
ἐν τοῖς θεῶν ὁλωτέρος ἄλλος· καὶ ὁ θεολόγος ἐν τῷ εἰς τῆς
τοῦ χριστοῦ γέννησιν λόγῳ· ἡ ὡς ἐκ τῶν χριστοτέων ἦλθε τὰ
λυπηρὰ, ὅτῳ καὶ ἐκ τῶν λυπηρῶν ἐπαυλεῖν τὰ χριστότερα·
ἀπὸ γὰρ τῶν χριστῶν ἦλθε τὰ λυπηρὰ· χρωῖται δὲ καὶ ὑπὲρ θε-
τικῶν ἀντὶ συγκριτικοῦ πρὸς μάκεις· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν θηρι-
ωδέστερον πάντων θηριωδέστερον λέγουσι.

Τῷ οὖν ἀντὶ τοῦ ὅτε χεῖνται· ὡς ὅταν λέγωσι γ' ὅτι δυνάμει τὸν ἱ-
κλῆμα τοῦ μπάρις.

Τὰς δὲ θέας καὶ τὰς κλητικὰς ἐπίσης ἐκφράσσιν· οἷον ὅτι οὐ-
τος ὡς ὅτι αἶας δὴ τέρονσε προσφωνῶ.

Ἀπὸ κλητικῆς καὶ τὸ λέγειν ὡς ἐπαθεν ὁργὴν ἔχει· ἀντὶ τοῦ ὅτι ὑπὲρ ὧν
ἐπαθεν ἐξωθεν λαμβανομένης φησὶ ὑπὲρ προθέσεως.

Ἀπὸ κλητικῆς ἐκφράζεται διὰ φησὶ ἢ διὰ φθόγγου τῆς παθητικῆς τὰ
δέ τετρα πρόσωπα· ὡς τὸ ζήλωτος ἔσει· ἀντὶ τοῦ ἔσει· καὶ τὸ
λαβὲ ἀντὶ τοῦ λάβε.

Ἀπὸ κλητικῆς ὅτι καὶ τὸ ἡδὴν ἀντὶ τοῦ ἡδὴ· καὶ ἐτετύφην ἀντὶ τοῦ ἐ-
τετύφει· χεῖνται γὰρ ὡς ὑπὲρ σωματικῶν τοῖς πρώτοις προ-
σώποις ἀντὶ τῆς φωνῆς.

Ἀντὶ αἰτιατικῆς γενικῆς παραλαμβάνουσιν· ὡς Ἀεῖσοφά-
νης ἔως συνεξίβη φησὶ κεφαλῆς ἀντὶ τοῦ τὴν κεφαλὴν.

Καὶ τὸ ἐπὶ κεφαλὴν πεσεῖν κατακάρῃ λέγουσιν ἀπὸ κλητικῆς· ὅ-
τι δηρὸν μὲν ὡς ἀπὸ κλητικῆς ὡς πίνδαρος· οἱ μὲν κατακάρῃ δισ-
μοῖσι δέδενται· ἀντὶ τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς.

Ἀπὸ κλητικῆς καὶ τὰ πληθυντικὰ ἐνικῶς ἐκφράζην· οἷον ἀντὶ τοῦ
εἰπεῖν γὰρ λακεδαίμονιους λέγειν τὸν λακεδαίμονα· ὡς
ὁ ῥήτωρ ἐν τοῖς φιλοσοφικοῖς· ἀλλὰ μὲν τὸν γε παῖονα· ἀν-
τὶ τοῦ γὰρ παῖονα.

Ἀπὸ κλητικῆς καὶ τὸ λέγειν βασιλέα· ἀνυτέα· ἀντὶ τοῦ βασιλέ-
ον καὶ ἀνυτέος.

Καὶ τὰ προστακτικὰ παραῖν τοῖς λέπει· ὡς παρὰ Ἀεῖσοφάνη
ὡς ὅτι δόπα καὶ κακόπα πάντα χῆς σκωάσαται μοῖον ἀ-
θλιώτατον· λέπει γὰρ τὸ ποίησον.

Βόλιον ἀπὸ κλητικῆς λέγουσι χεῖς τοῦ β· ὅτι ἡμεῖς βόλβιχεν λέγει
μὲν ἡ σωματικὴ σκῆπτρον.

Ἀπὸ κλητικῆς καὶ τὸ θέλει ἀντὶ τοῦ δύναιται· ὡς ὁ Πλάτων τὰ χεῖας
ἔδεν μὲν θέλει δὲ δάσκειν.

Καὶ τὸ ἀντὶ εὐθείας αἰτιατικῶς παραλαμβάνειν· ὡς Ἀεῖσο
Φάνης ἐν ὄρνισιν· ὡς τὸ δειρόμε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ βρο-
τοῦς οἰχόμενον, εἰμὴ δὲ ποτε νοσήσει πάλιν· ἀντὶ τοῦ δει-
νόντε εἰμὴ νοσήσει πάλιν ὁ κήρυξ ὁ παρὰ βροτοῦς οἰχο-
μενος.

Τὴν κρέμβην κοράμβην λέγουσιν· ῥῦτο δὲ εἰκότως· φασὶ γὰρ
ἐκ ταύτης τὰς κόρας ἀμβλύεσθαι.

Ἀπικῶν καὶ τὸ λέγειν τοῦ θράσους καὶ τῆς ἀναιδείας· ἀντὶ τοῦ
ὡς τοῦ θράσους· φῆ γὰρ ἀναιδείας· καὶ παρ' Ἀεῖσο φάνει ὡς ὅτι
γὰρ λεπτότητος τῶν φρενῶν.

Καὶ τὸ χεῖναι ταῖς μετοχαῖς ἀντὶ ὀνομάτων· ὡς ἐν βατρά-
χοις Ἀεῖσο φάνης· εἴπωτι τῶν εἰωθότων ὡδέσποτα· ἀντὶ τοῦ
τῶν ἐθίμων· καὶ Ὁμήρου· τὸν δ' αὖτε λέμαχος πεπνυμέ-
νον ἀντίον ἤυδα· ἀντὶ τοῦ πινυρός.

Ἀπικῶν καὶ τὸ εἰπεῖν περὶ τοῦδε εἴπετι χηματίζην ἔτι· εἴπετι γόν-
δε ἀντὶ τοῦδε· καὶ Ἀεῖσο φάνης ἐν ἀχαρνῶσιν· ἀλλὰ νῦν λέγε
εἴ σοι δοκεῖ τὸν λακεδαιμόνα αὐτὸν ὅτω βόπῳ, σοῦ φίλον· ἢ
γὰρ περὶ τῶν λακεδαιμονίων αὐτῶν.

Ἀπικῶν καὶ τὸ πλεῖν ἀντὶ τοῦ πλέον· καὶ τὸ κάπναιτε καὶ πώ-
μαλα καὶ τὸ ἡδ' ὅς.

Καὶ τὸ τιθέναι τὸ ἢ πειρασόν· ὡς Ἀεῖσο φάνης ἐν βατράχοις·
ἢ χηματὰ ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν παρέχον τινὰ
πεῖθει ἢ κατατιλὰ τῶν ἐκαταίων κυκλίοισι χροῖσι τῶν
παύων· ἢ τοῦς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ξήτωρ ὡν εἴπατο
τρώγῃ.

Καὶ τὸ ληρεῖς ἔχον εἰτὸ παῖζος ἔχον ἀπικόν.

Τὸν πνύμονα πλώμονα λέγουσιν· ἢ τὸ νίτρον λίτρον καὶ πλὺ
απογίαν αποδίαν.

Ἀπικῶν καὶ τὸ ἐκθλίβειν ἅμα καὶ κινεῖν· ὡς τὸ ὅ γὰρ μοῦ-
σιν· ἀντὶ τοῦ ὅ γὰρ μοῖ ὅστιν· ἐκθλίβει γὰρ τὸ ἰ· ἢ κινεῖ τὸ ὀ

καὶ εἰς τὴν οὐρανὸν φθονῶν· ὡς τὸ ἐχέουσας ἐχέουσας· ὡσαύτως
τὸ ποῦδ' εἶναι τὸν ἐλπίσιν.

Καὶ τὸ ἠνεγκα διχῶς λέγουσι· καὶ ἠνεγκον· ἢ τὸ ἐλθῆπτικῶς ὁ-
μνύειν· οἷον μὲν τὸν, μὴ προστιθέντες τὸν θεόν.

Καὶ τὸ προσλαμβάνειν δὲ ἐξωθεν τοῦτοι. Ἐόμηντο εἰδ' ἡδὲ τι-
θῆναι· καὶ εἰρ' αἰδῶο δόμοισι, λείπεις γὰρ τὸ εἶός.

παρ' μυρσίνας μυρσίνας λέγουσι. Ἐ τὸ συρίζην, συρίπην. καὶ
τὴν ἐνδελέχειαν ἐν τελέχειαν. καὶ κολόκυνταν κολόκωθον.

Τὸ κρυφῆον γινάφῃον λέγουσι· καὶ τὴν κεφαλάρῃαν κεφα
λαλήαν.

Ἀπὸ τὸν καὶ τὸ ἀντὶ πλαγίως χεῖναι τῇ εὐθείᾳ ὡς ἀριστο-
φάνης ἐν βατράχοις· εἴτις περὶ ὅσας λεώκριτον κινησά·
ἀντὶ τῷ τινός περὶ ὅσας τος.

Τὰ εἰς ὡς ἐπιβήματα τῆς μεσότητος εἰς ὃν περατοῦσι δὲ οἱ
λέγοντες ἢ πρέπον· ἀντὶ τοῦ δεόντως ἢ πρεπόντως.

Τὰς εἰς ἑς ληγούσας εὐθείας τῇ πληθυντικῇ συγκριτικῇ
ὀνομάτων εἰς οὗ πέρα τοῦσιν· οἶον μέζους· χείρους· καλίους·
ἀντὶ τοῦ μέζονες καλίονες.

ΠΕΡΙ ΔΩΡΙΔΟΣ.

Οἱ ὁδωριεῖς τὸ ἐκ αὐτοῦ εἰς τὴν εὐδ' φθογον κινῶσιν. ὡς παρὰ
θεοκρίτῳ. πηλέος πηλῶν. ἰδομενέος ἰδομενῶν. καὶ ὁμηροῦ ἰδο
μενῶν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ. ῥῦτο ἢ ἰωνικὸς.

Τὰ πρῶτα τῶν ἀληθινῶν οἶον τύπομα καὶ ποιῶμα τύπο-
μας ἐῖ ποιούμεας λέγουσι.

Τῶν ᾧ ατατινῶ παθητινῶ ὀριστηνῶ ἡ τῶν ἐνεσώτων τὰ
 πρῶτα πρόσωπα οἷον τὸ ἐποιέμεθα καὶ ποιούμεθα ἐπιούμε-
 ῶτα καὶ ποιέμεθα λέγουσι. Ἐ θεόκριτος οἶθνα τοῖ πελόμεθα.
 τὸ δ' αὖριον οὐκ ἐσορῶμεν τοῦτο ὅτι καὶ ἰωνικόν.

Τὸ ἦ εἰς α̅ μακρὸν πρέπουσι δὲ πῶς σελήνην σελάνας λέγου.

σε καὶ τὸν ἥλιον ἄλιον.
Τὸ ποτὲ πόκα λέγουσι· ὡς θεόκριτος πῇ πόκ' ἄρ' ἡδύμεα
δάφνις ἐτάκετο;
Αἱ ἐπαναδιπλώσεις τῶν δωτέρων ἀορίστων τῶν δωριέων εἰσὶν
ὡς θεόκριτος τὰν γρ' ἀοιδῶν οὐ τί πάω εἰς αἰδομένη τὸν ἐκλελα-
θόντα φυλαξείας ἀντὶ τοῦ λήθην ποιούντα.
Ἀντὶ γλοικῆς τῆ ἐνὶ κῆφῃ εἰς οὐ ληγέσης ἀπὸ φῆλ εἰς οὐδὲ θέας
τῆ δοτικῆς αὐτῶν χῶν τοῖς δωριέας· ὡς θεόκριτος ἢ κτλ πηνυφῶ
καλὰ τέμπεα, ἢ κτλ πίνδω.
Τὸ κερναῦν τὸ ὁ ἄρθρον μεθ' ἐτέρου φωνήεντος ἡγουν τῶ α ἢ τοῦ
εἰς ὦ μέγε, ἢ τῶ ἰώνων ἢ τῶ δωριέων ὅστιν· ὡς θεόκριτος θύρ-
σις ὁδ' ὡς αἰτρας καὶ θύρσιδος ἀδεῖ ἀφωναί.
Τὸ πρόσαγε καὶ πρόσεχε· πόταγε· εἰ πρότεχε λέγουσι· θεόκριτος
πραξινόα πόταγ' ὦδε.
Τὸ πρῶτος, πρᾶτος· εἰ τὸ πρῶτισον, πρᾶτισον· ἢ τὸ ἦλθον, ἦν-
θον· ἢ θεόκριτος ἦνθον τοῖς βῆται, τοῖς ποιμήνεσσι, ὡς κῆλοι ἦνθον.
Τὸ οἱ ἄρθρον τῶ πλῆξ' ἔχον τιμὴν ἐξῆς λέξιν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχο-
μήνην διὰ τὸ ὦ μέγε, προφέρουσιν, ἐκθλίβοντες πρῶτ' τὸ τ' οἱ
ἄρθροι· οἱ οὐκ ὦ κῆλοι· ἀντὶ τοῦ οἱ αἰκῆλοι· ἐκθλίβουσιν τὸ τ'· ἢ κί-
νωσι τὸ ὁ αἰ εἰς ὦ μέγε· προσγράφουσι ἢ τὸ τ' αἰδουφθόη·
Ἦν δὲ ὁ διπλασιασμός οὐ μόνον τῶν ἰώνων ὡς εἴρηται ἀλλὰ καὶ
τῶν δωριέων· ὅστις δὲ διπλασιασμός τοῦ αὐτοῦ συμφώνου πρὸς
θήκη κτλ τὸ μέσον οὐκ ἀποτιλούντος συλλαβῶν· οἷον μέσον
μέσον· τόσον, τόσους.
Τὸ εἰπαὶ κῆφα λέγουσι φῆλ καὶ δαφνόη τοῦ τ' ἐκθλίβοντες, ἢ
κινῶντες τὸ α καὶ εἰς ἡ· τὸ δὲ φιλὸν εἰς δασὺ τρέποντες· καὶ
θεόκριτος κῆφα δάφνι τάλαν τὴν τὴν τάκεαι· ἀδέχοι κώρα παῖ-
σαν ἀνὰ λεράναν πάντ' ἄλσος ἀποσὶ φορεῖται.
Τὸ ἐγλέτο ἐγχοτο λέγουσι, συγκόπορτις τῆς νεσυλλα-
κῆς τὸ ε· ὡς θεόκριτος ὡς πόλθ' ὅκκ' ἐσορῆταις μικάδας

οἷα βατεύονται, τά κεταὶ ὀφθαλμῶς ὅτι οὐ τράχυν αὐτὸς ἐ-
πενρ· αὐτὴ τῷ ἐγχετο.

Ἐπὶ φιλότητος συζυγίας τῶν περιπωμμένων τὰ τρίτα,
πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν ἐνεργητικῶν τὸ κοῦσι καὶ με-
λώσι βοῶντι καὶ αἰλῶντι λέγουσι ὁμοίως τῇ δυτικῇ τῶν ἐ-
νικῶν τῶν ἰδῶν μετοχῶν· πίνδαρος ὑπὲρ τὸν ἀληθῆ λό-
γον δειδαλμένοι ψάδεσιν ὄξαπατῶν τιμῶσι.

Τὸ εἶναι ἐμμεναι λέγουσι πρὸ φιλ· καὶ τιθέντες τὸ με· καὶ αὐτὴ δὲ
τὸ ἐν τιθέντες τὸ μ·.

Τὴν αὐτὰ αὐτὴ φιλ· σιῶ λαμβάνουσι· καὶ ὁμηρῶς χευσέω ἀνὰ
σκύπῃρω· καὶ πίνδαρος ὁμηροῖς ἀνὲρ ποιοῖς.

Καὶ τὴν σοῦ γλυκὴν σέθεν λέγουσι· πίνδαρος ἔραπίζαισι τ' ἀμ-
φὶ δέυεταε κρεῶν σέθεν δεδῶσαντο καὶ φάγον.

Τὴν πρῶτον συγκόπουσι συμφώνως ἐπιφερομένη· καὶ
ὁμηρος οἱ δὲ θεοὶ παρ' ἑνὶ καθήμῃροι ἡγορόωντο.

Τὴν κλητικὴν τῷ ποσειδῶνος· οἱ μὲν αἰολεῖς ποσειδὸν λέγου-
σι· οἱ δὲ δωριεῖς ποσειδέον.

Τὸ δίδε δίδοι καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως τοῖς τρίτοις προσώποις τ' ἐκτι-
κ' ἐκφέρουσι· πίνδαρος τὴν δὲ πρᾶξιν φίλαν δίδοι.

Τὸ ἐσλὸν ἐσλὸν λέγουσι· πίνδαρος ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτωρ
πῆμα θνάσκετ παλίσκορον δαμαδίην.

Τὸ πάρτη περιπαῶσι παντὰ λέγουσιν· καὶ πίνδαρος πρόφαν-
ρον σοφία καθ' ἐμμανασ' εὐντα παντῇ.

Ἄιμακρείας εἰώθει· λέγειν τὰ τ' νεκρῶν ἐναγίσματα· ἐκφέ-
ρουσιν καὶ τὰ τρίτα πρόσωπα τ' πληθυντικῶν ὁμοίως ταῖς δυτικῇ
καὶ τ' ἰδῶν μετοχῶν· πίνδαρος ὁρμοισι τὰς χεῖρας ἀνὰ-
πλέκοντι καὶ σεφάνοισι αὐτὴ τῷ αἶα πλέκωσι.

Τὸν ὄρνιθα ὄρνιθα λέγουσι· πίνδαρος πρὸς θεὸν ὄρνιθα θεῖον.

Τὰ πληθυντικὰ πρᾶξις ὁμοφώνως τοῖς διήκοις ἐκφέρουσι·
πίνδαρος μαθόντες δὲ λαῶροι παπλωσίαι κόρακες ὡς ἀκραιντα

ἡδύνετον διὸς πρὸς ὄρνιθα θεῖον.
Ταῖς μετοχαῖς τῶν ἀορίστων προστιθέασι τὸ ἰ. πίνδαρος ἔπει
τρεῖς τε καὶ δέκα ἀνδρας ὁ λέσσαις μνηστῆρας.
Τὸ τί πὰ λέγουσι. πίνδαρος πᾶνε τίς αὐώνυμον γέρας.
Αἷτος εἰώτασι λέγειν τὸ τίμηρος. πίνδαρος διὸς αἰτεῖ πᾶν δό-
κω ἥρι τῷ ἐνδιατήματι.
Τὸ ἐπὶ πινθέναι τὸ ἰ. τὰ ὅ τῶν δωριέων ὅδε. τὴν πνοὴν γῆρ
πῶ πνοίηρ φασί. καὶ πῶ χοῶρ χοιαν. ἔ. πῶ πόαν, ποίαν.
πίνδαρος πνοίης ὁ πινθιν κορέας.
Ἡρ ἄρα καὶ τῶν δωριέων ἢ ἀρσις ἢ ἐναντία τῇ ἀναδιπλώσει. πίν-
δαρος ὁλύμπια μὲν γῆρ αὐτὸς γέρας ἔδεκτο αὐτὸς ἔδεδεκε.
Αἰ ἐπεκτάσεις καὶ τῶν δωριέων εἰσὶ. κενὸς, κενεός.
Τὸ ὁπιδεν ὁπιδεν λέγουσιν ἐκθλίβοντες τὸ σ.
Τὰς γυνικὰς τῶν πληθυντικῶν τὰς εἰς ὧν ληγούσας καὶ πε-
ρισπωμύας διὰ τοῦ ἂν προφέρουσι. καὶ αὐτὴ τῶν λέγειν
μυσῶν, μυσᾶν λέγουσι.
Τὸ μή ὅτι μῆσι λέγουσι κερνῶντες τὸ ἦ καὶ εἰς ἢ ὡς περ καὶ ἀρι-
σοφάνης μῆσιν ὅς τος χοῖρος.
Οἱ δωριεῖς αὐτὴ τῶν εἰπεῖν αὐτὸν, νῖρ λέγουσι.
Τὸ εἶναι, εἶμηναι. Τὸ χῆν χῆδα.
Τὸ σιγᾶν σιγῆν. ὡς ἀριστοφάνης ὁ χῆδα σιγῆν. ὅτω καὶ τὸ δι-
ψαῖν, διψῆν. ἔ. τὸ πεινᾶν, πεινῆν.
Τὸ οἰκαδε, οἰκαδέ φασι. καὶ τὸ σέ, τὸ, ὡς τὸ τύδ' ἀποισῶ αὐ-
τὴ τῶν σέ ἀποκομίσω.
Τὴν πρὸς ποτὶ λέγουσιν. εἶτα καὶ τὸ ἰ ἀποκόπῃσι. ποτὴν μα-
τέρα φησὶν ἀριστοφάνης.
Τὸ καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ κῆκ τῶν αὐτοῦ φασὶν. ἐκθλίβοντες τὸ ἰ.
εἶτα τὸ αἰ καὶ εἰς ἢ κερνῶντες ὡς ἐξαεῖς ἢ ἐκίρναε ἐκίρνη.
καὶ τὰ πῶα πῶα. τοῦτο ὃ ἀπικὸν καὶ ἰωνικόν ὅδε.
Τὸ αὐτοῦ τῶν τοῦ λέγουσι. τὸ κρέας κρέης ὀνομάζουσι.

Περιπαῶσι γοῦς μέλλοντας ἀποίσω ἀποίσω λέγοντες.
 Τὸ τιμὴν τιμὰν λέγουσι. Τὸ παρ' ἡμᾶς παρ' ἡμᾶς.
 Ἀντὶ τοῦ ὑμῖν ὑμεῖς ἐκφέρουσι.
 Τῷ οἱ ἄρτρω φιλῶθῆας τ' πληθυντιῶν τὸ τ' προστιθείας τοῖ
 θεοὶ λέγουσι καὶ ταὶ μοῦσαι.
 Πάσακα τὸν πάσαλον λέγουσι.
 Τὸ οἶκα ἀντὶ τοῦ ὀπηνίκα καὶ ὅποτε καὶ ὅπου χῶνται.
 Ἀγλίθας λέγουσι τὰς κεφαλὰς τ' σκορόλων.
 Τὸ ὡς τῶς λέγουσι. ἡ δὲ ἀριστοφάνει ἐν ἀχαρνῶσιν. ὑμῶν οὐκ ἔκ
 βάλητε τῶς ἀρτρωαῖοι μῦες πάσακι τὰς ἀγκλίσ' ἐξορύσσει.
 Τὴν δὲ φθογον εἰς ὧ τρέπουσι, τὰς μῦσας, μῶσας λέγουσι.
 ἡ τὸν ἔρανὸν ὠρανὸν καὶ τὸν κῆρον κῶρον.
 Τὸ φασι φησὶ λέγουσι καὶ τὸ ἐγὼ ἐγὼν. Καὶ τὸ γῆ γῆ. ὡς πα-
 ρ' ἀριστοφάνει καὶ γίνεται γῆ.
 Τὸ λῆς ἀντὶ τοῦ θέλῃς διὰ τοῦ ἦ. ὡς τὸ αἰ λῆς αὐτάσδεο καὶ
 ἀριστοφάνης ἀντεινον αἰλῆς ὡς παχεῖα καὶ κερα. τὴν αἰ-
 να συγκόπουσι καὶ ἐπὶ τῶν σιωθέτων. ὡς τὸ ἀνάτεινον ἀν-
 τεινον καὶ ἐπὶ τῇ κατὰ παρὰθῆσιν λεγόμενῳ. ἀπὸ τῆς ἀγο-
 Ͼν ἀντὶ τοῦ ἀνὰ τὴν ἀγορᾶν.
 Τὸ σφᾶς ψε λέγουσι. θεόκριτος ἡ παρὰ κρύμας τὰ παθέ-
 σαι πάσας ἀμέλεις. τουτέστιν ἡ που αὐτὰς τὰς βόας ἐφ'
 ἑσπερας πάσας ἀμέλεις.
 Τὸ τίθησι εὐφίησι. τίθητι καὶ εὐφίητι λέγουσι. θεόκριτος. ἀλ-
 λ' ὁ γέρων εὐφίητι τὰ μοχία κῆμε φυλάσσει.
 Τὸ ὑπερσυντελίκῃ τὰ τρίται πρόσωπα διὰ τοῦ ἡ γράφουσιν.
 ὡς θεόκριτος καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσι ὁπώπῃ.
 Ἡ δαμάλισ' ἐλέγουσιν. ἀλλὰ δαμάλη θεόκριτος ταὶ δαμάλαι
 δ' αὐτὸν μυκώμεναι ὥς ποθεῖνται.
 Τὸ ἄμοτε ἄμοκα λέγουσι.
 Τὸ μαζ' ἐξωθεν λαμβάνουσιν. ἔστιν. Φησὶ θεόκριτος. ἀντὶ τῆς

οὐ μὰ τὴν γῆρ.
Τὸ ἦν, ἦς Φασί· θεόκριτος οὐδὲ γὰρ εἰ μάρτυς δεσπότης ἦς
τοῖς ἐνδεδεν· οὐκ ἦν Φησὶν οὐδὲ τὰς δεσπότησου ἐγκοιμᾶσθαι.
ἦς εἰ μάρτυς αὐτὴ τοῖς ἦν εἰ μάρτυς.
Τὸ κείσομαι, κείσομαι λέγουσιν· εἴτα τρέπουσιν τὴν οὐ δὲ φθογγοῦ
εἰς τὴν εἰ, κείσομαι δὲ πεσών· εἰ τοῖς λύκοι ὥδε μὲ δύνονται· τοὺς
μέμοντας τὸ εἰς ζωὴν μακάτων διὰ τοῦ ζ' προφέρουσι· καθίξας
αὐτὴ τοῖς καθίξας· οὐ λυγίξιν· αὐτὴ τοῖς λυγίξιν· καὶ τὰ ὅμοια.
Τὸ θέασαι θᾶσαι λέγουσιν· θεόκριτος θᾶσαι φίλος ὡς καλὸν ὅς
δὲ καὶ πάλιν θᾶσαι μανθυμαλγὲς ἐμὸν ἀλγος.
Ὅριμα λίδες λέγουσιν παρ' αὐτοῖς τὰ ὅρφα μήλα.
Τὸ ὁμοῦ εἰ μάρτυς λέγουσιν.
Αὐτὴ τοῖς ἐμπροσθεν ἐμπροσθεν λέγουσιν· θεόκριτος ἡ κίρ δὲ τὴν κω
κολιάσδω ἐμπροσθεν· ἐνιοὶ ὅ αὐτὴ τοῖς πρὸς ἐλάμουντο τὴν λέ
ξιν ταύτην, ἢ ἐν πρὸς ἐν ὠδᾶσιν γουτίστῃ ἀμοιβασθῆναι.
Ὅταν ὦσι δύο καὶ ἀμειπόμενα, καὶ ταῦτα εἰς αὐτὴν τρέπου
σιν· ὡς θεόκριτος νίκη μαν οὐδ' ἄλλος· ἀνάστα τοῖς δ' ἐγένον
το· αὐτὴ τοῖς ἀνέστη τοῖς.
Καὶ τὸ ἐβοᾶτο καὶ ἐγελάτο καὶ ἐκλάτο εἰς ἡ τρέπουσιν· τοῖς σοὶ
καὶ ἐμοὶ τὴν καὶ ἐμὴν λέγουσιν.
Καὶ αὐτὴ τοῖς εἰπεῖν τὸν πλησίον τὸν πλατύν λέγουσιν.
Τὸ πρῶτον πρᾶν· θεόκριτος ἐγνων πρᾶν.
Τὸ ὁ ἄρθεον μετὰ Φωνήεντος ἐτίθη ἐπαγομένης κινώμενον εἰς
ὡ μέγα παρὰ δωριῶσιν, ἔτις ἐκφέρει ὡς παρ' ἰωσιν· ὡς καὶ
θεόκριτος· ἔχ' ἔτις ὡδωνις ἐπιπλέον ἀγαπύσας.
Τὸ οἰτίτος ὡτίτος λέγουσιν.
Τὸ τετραετὶς τετράενες λέγουσιν· θεόκριτος τετράενες διὰ τὴν
θω ἀπολύετο κρατὸς ἀλφφαρ.
Τὸ σὺ, τὴν, τὸ πλὴν, πλὴν λέγουσιν.
Τὸ ἡμέραν, ἀμέραν· τὴν πηγὴν, παρὰ γέν.

Τὸ εἴκοσι εἴκατι θεόκριτος· φεῦ φεῦ λάκων τοὶ παλάριω θε-
δὸν εἴκατι πληροῖ τυρῶ.

Ὀμοίως τοῖς ἀπικοῖς καὶ αὐτοὶ παρὰ ἀπὸ υἱυγόνων περιπαύμῃ
ἐκτείνουσιν· οἷον σρέφω σρωφῶ· νέμω, νωμῶ· πέλω, πωτῶ· θεό-
κριτος πωτῶν τοζουταὶ πρὸς ἀπίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.

Χρῶνται καὶ τῶν ὧν αὐτὸ τοῦ ὧν ὥσπερ οἱ ἰωνες χήσδης ὧν εἰσὶ
δεῖρ· χήσδεις καταθεῖναι ἄεθλον;

Τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περιπαυμένων τὸν παιδικτικὸν
ἀορίστου συσέλλουσιν ἐπὶ τῆς παραληγῆς· θεόκριτος οὐ-
τω καὶ ρύμφα γεμεθεῖς ἀκάχοιτο.

Τὴν σαγόναν τῆς δρόσου πρώτα λέγουσιν οἱ δωριεῖς.

Τὸ βρενθύνεται φριμύσεται φασί.

Τὸ ἐκάθηρεν αὐτὸ τοῦ ἐμάστιξε λαμβάνουσι.

Τὸ κυκλίζην ἐπὶ τοῦ κινεῖν τὴν ὁσφύν· ὥσπερ παρὰ τῷ γινῶ-
γίνω· οὕτω καὶ παρὰ τὸ κλῶ κίελω καὶ κυκλίζω.

Τοὺς μέσους μέλλοντας πρώτους περιπαύσι· καὶ ἐπὶ τῷ ὑπο-
πεκτινῶσι διὰ διφθόγην γράφουσι· θεόκριτος μήμυλωβα-
σεῖδε τὰς ἀμπέλους.

Τὸ μικρὸν μικρὸν λέγουσι· θεόκριτος ἰθὺς ἐνέ μικρὸν ἀκρὸν τῆς ἐνθῶν.

Τὸ βωσθήσομεν ἐπὶ τοῦ καλεσόμεθα, λαμβάνουσι τὸν κυρ-
τὸν· ὑμὸν καλοῦσι.

Τὸ ἰδοὺ ἡνιθε φασί· ἔ· Σιών· ἡνιθε ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τὰ τῆς· θεό-
κριτος ἡνιθέτοι τὸ δέπας.

Τὸ ἐντὶ καὶ ἐπὶ τοῦ εἰσὶ λαμβάνουσι· θεόκριτος ἐντὶ γὰρ αὐαί·
τὴν διφθέραν βαίτην λέγουσι.

Ὀλπίς λέγεται παρὰ αὐτοῖς, ὁ ἀλιὺς· οἱ τοὺς λεπιδωτοὺς ἰ-
χθῦς ἀγρῶν· ἀπὸ τοῦ λίω λεπίς καὶ ὑπερθέσει τῇ ἐλ-
πίς· καὶ ἔοπῃ τῇ βραχέει· εἰς βραχὺ ὀλπίς.

Γέλαν τὴν περφυραν οἱ φασί· τὴν μέλαιναν αὐτῇ τῷ σώματος
ὡς φάνει· ἡνίκ' αὐτὸν δέκδρομὸς ὕδατος μελαίνῃ πελίαν καλεῖσιν.

Πύρριχθ' λέγεται παρ' αὐτοῖς ὁ πυρρὸς· καὶ κακοχράσ-
μων· ὁ δὲ σφοδρὸς.

Τὸ δασύχον ἀντὶ τοῦ ὅσον· θεόκριτος δασύχον ὅτι τὸ τύμ-
μα· ἐλ' αὖ λίκον ἀνδρα δαμάσδης.

Τὸ ἠγνόησε λέγουσι ἠγνοίησε· τὸ δωροῦμαι δωρύπτομαι.

Εἰδέναι δεῖ ὅτι φη' δωρίδης πολλάί εἰσιν ὑποδιαίρεσις το-
πικαί· ἄλλως γὰρ κρήτις διαλέγεται· καὶ ἄλλως εἴδοι·
καὶ ἄλλως ἀργεῖοι· καὶ ἄλλως λακεδαιμόνιοι· ἐτέρως δὲ συ-
ρακούσιοι καὶ σκελοί· καθολικαὶ δὲ ὅμως αὐτῶν ἰδιότητις
αἵ γε προφρημύαι· εἰ δὲ μὴ πᾶσαι.

Ὅτι αὐταὶ τὸ τρέπειν τὰς εἰς οὗς ληγούσας γλυσκὰς τὰς ἀπὸ
τῶν εἰς ἡς ἀθρόων γυνομύαις· εἰς δὲ ἰδίον ἔχουσιν· οἷον διογυῖς·
διογενεῖς ἀντὶ τοῦ διογενούς.

Τὸ ἢ ἀντὶ φη' εἰ διφθόγγα χῶρ' ὃ ἐλθεῖν ἐλθῆν λέγουσι· ὑπεξαί-
ρῃσι δὲ τὰ ἀπὸ μεφάτων τὸ ἰ· λαβὲν δὲ ἀντὶ ἰδ' λαβεῖν· καὶ ἐλθεῖν
ἀντὶ τοῦ ἐλθεῖν· ἢ ἐνύδην ἀντὶ τοῦ ἐνύδην· χῶρ' δὲ καὶ διπλο-
σιασμῶν τῶν τριῶν συμφώνων ὡς οἱ αἰολεῖς ὅτι· ὁ πόθεν ὅσον·

Τὰς θεῖς, σεῖς λέγουσιν ὡς οἱ λακεδαιμόνιοι τοὺς διοσκοῖρας ὁ-
μνύοντες, νῆ τῶ σεῶ φασίν· γυντίσι μὰ τοὺς θεούς.

Αἱ ἐκτάσεις τῶν διχόνων ἰδία φη' δωρίδης· οἷον ἴσος ἐνυαλίω.

Τῶ αὖ ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἀμάκισ χῶνται τὸ ἐτερος ἄτερος λέγουσι·
καὶ τὸ ἄρτιμιο, ἄρταμις.

Αἱ ἀποκοπαὶ ἰδία αὐτῶν εἰσὶ· οἷον ποσειδῶνα ποσειδῶ·
δάμα, δῶ· κρίμνον, κρί.

Αἱ προθέσεις φη' μεσυμαβῆς ἐπὶ τῶν ἀπὸ μὴν εἰς ναὶ ληγόντων
ἀπὸ μεφάτων τῶν δωρίων εἰσὶν οἷον βήμμαι ἀντὶ τῶ βῆναι.

Αἱ ὑπεξαίρεσις τοῦ δ' ἐκ τῶν γλυσκῶν διὰ τοῦ δ' κλινομύων
πάριδθ' παρίθ· καὶ τὸ κέραιος ἀντὶ τοῦ κέραιος τῶν ἰώνων
εἰσὶν ἰδιώματα καὶ τῶν δωρίων.

Βαρυντονούσιν οἱ δωρίεις καὶ τὰ ποιότητος δηλωτικὰ ἐπὶ
εἴματι

ῥήματα κάλως σόφως κόμψως ἄπλως λέγοντες· τὰ δὲ ὑ-
φῆμῶν βαρυνόμῳα πεισπῶσιν οὕτως· παντῶς· καὶ τὰ εἰς
οἱ ὀνόματα· ὁμοίως δὲ καὶ τὰς μετοχὰς ὅταν προπαιροζύω-
ται αὐτοὶ παροξύνουσιν· οἷον φιλοσόφοι Μενελάοι ποταυ-
μόιοι δηλομόιοι·

Καὶ τὰς μετοχὰς εἰς ὧν ληγούσας τῶν πεισπῶμῶν εἰς αὐ-
ποιῶσι λήγην γελῶν ἐλῶν γελᾶν ἐλᾶς.

Τῶν αὐν νηὶν καλοῦσι καὶ τὰς κλεῖδας κλαῖδας.

Προξυτονοῦσι δὲ καὶ τὰ τρίτα πρόσωπα τὰ εἰς αὐ λήγουντα τῶν
ἀορίστων ἐσέσαν ἐφάσαν· ἢ τὰ εἰς ὧν δὲ λήγουντα παροξύνου-
σιν ἐλάβον ἐτρέχευ ἐλέγυν ἐφάγον.

Πεισπῶσι καὶ τὰ τοιαῦτα παρδῶν· ζωῶν· παντῶν.

Καὶ τοὺς μέλλοντας τὸ δῶσουσι· δῶσουῶτι· καὶ τὸ λέξουσιν· λε-
ξοῦντι προπεισπῶμῶς.

Προπεισπῶσι καὶ αὐτοὶ τὸ ὁμοίως ὡς οἱ ἀπῆκοι· τὰς αἰτιατικὰς
πληθυντικὰς ἀρσενικὰς τὰς εἰς ὧν ληγούσας διὰ τοῦτο ἐκφέ-
ρσι· τῶς καλὸς· τῶς σοφός· τῶς ἀνθρώπος· τῶς ἵππος· τὰ
διὰ τοῦ ἐκφορόμῳα προπαικτικὰ ῥήματα διὰ τοῦ ὧν ἐκ-
φορῶσι· λάβε, λάβον· θίγε, θίγετε.

Τὸν πατέρα ἀπφύν ὀνομάζουσι· τὰς κῆρας κυνάδας· τὸ ἴδεσ-
ῖωνικῶς καὶ αὐτοὶ συσέλθουσι· Θεόκριτος ἐν ἀδωνιαζέσας·
ὧν ἴδες χῶν εἴπαι· καὶ ἰδοῖσα τὴν τῶν μὴ ἰδύρτι.

Τὸν ἀρξὴν κατὰ πένθεσιν ἀερξὴν λέγουσι.

Καὶ τὸ σαφιλὲς ἀδέσφασι· τῶν παῖδα παῖδέφασι.

Τοῖς ὑποπαικτικοῖς χεῖνται ἀντὶ ὀρυστῆς· Θεόκριτος ἵππος
καὶ τὸν ψυχὸν ὄφιν τὰ μάλισα δεσδίκω ἀντὶ τοῦ δεσδικα.

Τὸ ἴσασιν ἴσαντι λέγουσι· καὶ τὸ ἐσῆκασιν ἐσῆκαντι· Θεόκρι-
τος ὡς ἐτυμῆσῆκαντι· ἢ ὡς ἐτυμῆν δυνῶντι ἐμψυχόν ἐνυ-
φαντὰ σοφόντι χῆμῶν θρωπος.

Τῶν μεγαυσιαντικῶν ἐαυτοὶ τὸ ἱ ἀποβάλλουσιν ἀργύρεος

καὶ χεύουσιν λέγουσι· τὸ ὅς ἐστι τὰκτικὸν ἀρθρου τὸς ἀπ-
βάλλουσι Θεόκριτος· ὁ τριφίλητος ἀδωνις ὅκην ἀχέροντι
φιλείται·

Τὸ κλείσω κλαζῶ λέγουσι· Θεόκριτος τὰρ αὐλίας ἀπὸ κλαζόν·
Τὰ ἐμψυπικὰ καὶ παρὰ τοῖς εἰσι· παύσαθ' ὅς δύνανται ἀνένυ-
πακωτίμοισι φυχίνες ἐκιναισεῦντι πλάτεια σδυσσαι ἀ-
παντα· Τὸ πελοποννησὶ πελοπονναυσαὶ λέγουσι·

Τὰς δουτικὰς τῶν πληθωτικῶν τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ὡς ἀθῶν γινο-
μύας οὐχ' ὅπως ἐκφύουσιν ὥστε ἡμεῖς πηλείσι καὶ βα-
σιλῶσιν· ἀλλ' ἐπίσης τῷ Δημοθέει ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις· ὡς ἐκείνῳ
ἡ Δημοθέει δουτικὴ τῶν πληθωτικῶν· οὕτω καὶ ταῦτα Θεό-
κριτος δωρεῖσθαι δέξεισθαι δοκῶ τοῖς δωρεῖσθαι·

Τὴν φύσιν φύην λέγουσι·

Τὸ βράδισαι βάρδισαί φασι· Θεόκριτος βάρδισαι μακάρων
ῶραι φίλαι· ἀλλὰ πρὸς αὐτὰς ἐρχονται πάντες βροτῖσιν ἀφ' ἑ-
φοροῖσιν·

Πλάθων' λέγουσιν εἶδος ἀγείν τινος ἐν ᾧ σκιάζουσι πάντα·
Συσέμουσι καὶ τὰς εἰς αἶσθαι τικαί· οἶον νύμφας κρήνας·
καὶ τὰς μεροχὰς ροῖσας πράξας·

Καὶ τὰ προστακτικὰ ἔηματα ἐκφύματα διὰ τὸ ἐφίλῳ δα-
τὸν ἐκφύσθαι· τίμη· τίμηρ·

Ἰδίως δὲ λέγουσι οἱ σκελοὶ τὴν χύτραν κύτραν· καὶ τὸν χιτῶ-
να κιτῶνα· καὶ τὴν μητέρα, δελφίαν· τὴν γυναῖκα γύνω-
κῆτις ὅτι δὲ απαντὸς αἶς· τὸ αὐτὸ αὐτοῖ· τὸ βέλτιον βέν τῶ
λέγουσι· τὸ ἑα· ἑα· τὸ ἑαυτὸν διασὸν τρέπουσιν οἱ αὐτοὶ καὶ
τῆς ἐπιδόσεως τὸς εἰς ὅσον ἐς χερόν· ἐν χερόν· ἐς τὴν ἀγορὰν
ἐν τῇ ἀγορᾷ λέγουσι·

Καὶ τὸ εἶωθα ἡδῶ καὶ τὸ δῶ χειρὶ ἡδῶ·

Τὸ θεκυδίδης θεκυδίδης· τὸ θεοκράτης θεοκράτης· τὸ θεόφρα-
στει θεόφραστει· Καὶ τὸ κρέα κρή· τὸ ἀκράτη ἀκρήτη·

Τὸ κέικ' κίρκ'· τὸ κελύεται κέλε) Τὸ καταβαλεῖν καβαλῶ.
Τοὺς σωρὰς τῶν ἀχύρων μύχωναι λέγουσι.

Καὶ ἀντὶ τοῦ τότε γόκα· καὶ ἀντὶ τοῦ τῆμ' ἡμὸς λέγουσι.

Τὸ οἶκαδε οἶκαδε· τὸ σάδον, σάδιον.

Τὸ μδ' μδ'· καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ταύτας γούτας λέγουσι· καὶ τὸ
κ'δον ἐνδοῖ· τὸ κρανίον κρανός.

Ἀδέματον ψυχὴν τὴν νεκρὰν ἢ ζῶν τὴν ἐξω τοῦ σώματος εἰ
ταῦτα περὶ τῆς δωρίδος· διαφέρει δὲ ἡ τ' κρητῶν διάλεκτος.
ἢ πρὸ Κυψέλας ἐχέσατο· καὶ ἡ λακωνικὴ· ἢ πρὸ ἀλκμαῶν ἢ
σώφρων· ἢ μὲν γὰρ πινδάρου ἢ σιμωνίδου ἢ βακχυλίδου· πάν
τελῶς ἀγνοεῖται διὰ τὸ μὴ δωρεῖς εἶναι φύσει τοὺς πρηνταίς.
ἔχον δὲ μόνον αὐτῶν τὴν διάλεκτον.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ἸΩΝΩΝ ΔΙΑΛΕΚΤΟΥ.

τὰς εἰς αὐτὰς λεγούσας ὠθεῖας τὰς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς εἰς
ἢς ἐκφύονται οἱ ἰωνοὶ ἢ ῥόδοι· οὗτοι ἀρχῆς καὶ λυκο
πῆς μῦνοι συμπεσόντες.

Ταῖς δυτικάς τ' πληθυντικὰς ταῖς λεγούσαις εἰς οἷς προστίθε
σι τὸ ι· ἢ ῥόδοι τῶν ῥῖσι σαμοίοισι.

Τὸ κληθέντες κληθέντας λέγουσι εἰς τὸ πληγὰδεω πληγὰδεω.
διαλύοισι γὰρ τὴν ἀφθονον εἰς εἰ καὶ ι· εἴτα ἐκτείνουσι τὸ
εἰς τὴν ἢ συλλαβὴν· ὥστε τὸ ἰρεῖον ἰρήιον λέγουσι.

Τὰς εἰς ὧν λεγούσας γυνικάς τῶν πληθυντικῶν θηλυτῶν οἷον
ῥέων θηβῶν πυλῶν ῥέων ἢ θηβέων καὶ πυλέων λέγουσιν
Ὁμηροῦς εἰπὼν πυλέων ὀρέσσυτο· καὶ Ἰσοκράτης αἰ με
ταβολὰς τῶν ῥέων τέκνοισι νοσήματα.

Ἀλλὰ καὶ τὰς τ' ἀρσενικάς ὁμοίως γυνικάς τὰς ἐκ τῶν εἰς ἢς δι
θῶν γινόμενὰς διὰ τοῦ εἰν προφύονται πρῶτων λέγουσι
καὶ νησιωτίων ἢ ῥόδοι ἐν τῇ τρίτῃ κατὰρχὰς νησιωτίως
μάλιστ' ἐπλούττω.

Ταῖς δυτικάς τῶν πληθυντικῶν τῶν θηλυτῶν ὀνομάτων οὐ μόνον

τὸ ἰ προστιθέναι εἰώθασιν ὡς ἐνταῖς δοτικαῖς τῇ πληθυντικῇ
κῶν ἀρσενικῇ ὀνομάτων· ἀλλὰ ἡ τῆς αἰ διφθόγῃς ζέπειν τὸ
αἰ εἰς ἢ εἰώθασιν· ὡς Ἰπποκράτης ἐν τῇσι χρονίοις λήγει
ἡσιν ὁ ξυρεγμὴ ἐπιχουρμὴ πρόσθεν μὴ χουρμὴ σημεῖος
ἀπαθόν.

Τὰς εἰς δ' ληγούσας γυνικὰς τὰς ἀπὸ τῇ εἰς αἰς ἢ εἰς ἢς ὡς δὴ
γυνομνῆαι διὰ τὴν εἰς προφέρουσιν· ἀπὸ μὲν τῇ εἰς αἰς ἡρόδο-
τος· τρίτῳ δὲ παρ' ἑτέρω γεγονότι· ἀντὶ τὴν ἀπαρχίαν· ἀπὸ δὲ
τῇ ἡς ἢς ἀξείδω δαίφρορθ· Τοῖς ὑπεκτικῇ ἀρθροῖς τοῖς
ἀπὸ Φωνήωντος ἀρχομένοις προστίθασιν τὸ τ· οἱ ἰωνοὶ ὡς πα-
ρ' ἡροδότῳ· αὐτοὶ μὲν ἐπὶ ῥήνους συνεχούμιω δήμου ἔχον· ἀντὶ
τὴν οὐκ ἦν· Ἐ ἀμαχὺ τοῖς ἐντέμερ' ἔχουσιν ἀντὶ τὴν οἷς.

Τῷ εἰ προστίθασιν τὸ ἰ· ὡς τὸ χεῖ ζέινον παρ' ἑτέρω φιλεῖν, ἐθέ-
λοντα δὲ πέμπειν ἢ εἰ μοι ξένια δοίη εἰνάλιθ' θῆς· ἀντὶ τῷ
ἐνάλιθ'

Τῷ οἰ ἐπιβάλλουσιν τὸ ὑ κόρη, κέρηνος, νῆ-
σος, ὄρθ, ὄρθ, μόνθ, μούνθ· εἰ ποῖ τις οὖν· πῶς τὸ πένθ· ἡ φό-
νος δ' προσλαμβάνει τὸ ὑ· δ' ὅς ῥ' λέγουσι πούνο· φῶνος· λέγο-
μεν δ' ὅτι ἀπὸ ῥημάτων τὴν πένω ἢ φένω παρήχθησαν· τὸ δὲ
μόνος καί τοι ἀπὸ ῥήματος παρ' ἑτέρω· ἐπεὶ ῥι γενεᾷ ὅς τοι προσ-
λαμβάνει τὸ ὑ.

Τὸ αἰ εἰς ἢ τρέπουσιν ἢς αἰ ἢς· σφαίρα
σφαίρη· δημοσία, δημοσίη· πρᾶγμα, πρῆγμα.

Τὰς εἰς οὖς ληγούσας γυνικὰς διὰ τὴν εἰς προφέρουσιν· ὡ-
σαύτως ἢ τὰς ἄλλας πτώσεις οὐ συνήρημας ἀμέτενλεις
ποιῶσι πολυκράτια καὶ δημοθένεα λέγοντες.

Τὸ πολλὸν λέγουσιν· οὐχὶ τὸ πολὺ· καὶ ὁ πρὸς οὐχὶ πολὺς·
πλὴν εἰς πρόθεσιν εἰς λέγουσιν· ὁμοίως τοῖς ἀπικοῖς.

Τοῖς ἐν εἰσὶν ὁμοῖ καὶ τῷ ἀτακτικῇ ἢ ταῖς μετὰ χαῖς τῷ πει-
σωμνῶν· ἡ ἀπὸ τῇ εἰπεῖν πάσαις ἐγκλίσεσιν ἐντελῶς κέ-
χλωται ὡς ἐν τοῖς ἀνακρεοντείοις· οἷον δοκέει κλύειν ἢ ἡδε· λα-
λέειν τὸς εἰδελέσει· ἢ ὡς τῷ χησμῶ· ἢ δ' λαλέοντος ἀκῶ.

Τὸ ὄρα ὡς ὄρα λέγουσι· τὸ αἰεὶ εἶναι ζέοντι· καὶ τὸ ἐχάοντι ἐχέοντι.
Τὸ ὦν ἀντὶ τοῦ ὠλέθρου· ἡρόδοτος καὶ ὦν φασι πολέες.

Τὸ ὦ δὲ σημαίνει τὸ ὑπάρχειν ὠλέθρου· καὶ Ὀμήρου δὲ ἡδὴ τὰ
τέοντα· τὰ τέσσοντα· προτέοντα.

Τὰ φιλά ἀντὶ δασέων ἀσπάζονται ἀπὸ γυμνοὶ λέγοντες καὶ
ἀπὸ κούρου ὁ μὲν δὲ ἐν ταῖς συνθήσεσι μόνον, ἀλλὰ ἐν ταῖς
συναλοιφαῖς· ἡρόδοτος, οὐκ οἶοι τε ἦσαν.

Τὰς νῆας μέας λέγουσι.

Τὰς εἰς ὅς γε γυμναῖς τὰς ἀπὸ τῆς εἰς ὅς γε εὐθῶν γυμναῖς διὰ τοῦ
ἡὸς προφύρουσι βασιλῆος λέγοντες καὶ περὶ τῆς.

Τὰς εἰς ὅς γε ληγούσαις γυμναῖς τὰς ἀπὸ τῆς εἰς ὅς γε εὐθῶν γυμ-
ναῖς διὰ τὸ οἶο προφύρουσι· Μενελάου Μενελάου· θεῶν θεοῖο.

Τὰς εἰς ὅς γε ληγούσαις γυμναῖς τὰς ἀπὸ τῆς εἰς τὴν εὐθῶν γυμναῖς
διὰ τὸ εὖος προφύρουσιν· ὅπως ὅφρος λέγοντες διὰ τοῦ ὁ μικροῦ.
πρίσβις, πρίσβεος· μάντις, μάντιος· πόλις, πόλεος· ὡς ἐν ὁ
ῥέσι· ἡδὴ τὰς· ὅς ἀνδύεται ἡ λέξις ἐν ταῖς χαῖσι· ἡ καὶ ὅς ἐν
ὁ τρίτος πούσ δακτυλῶ· καὶ πάλιν ἐν ἄλλῳ δράματι· ἐ-
σπεύροφρος ἐν γυμναῖς θερος.

Εἰώθασι συναρξήμενοι ποιεῖν τὴν παρὰ γυμναῖς τοῖς ἰδίοις
ἐνέωσιν· ὅς ὦν ἡ ἐγέρων· οἶον τύπε δὲ τριτοφάδην ἀοριθεῖ-
νε· ὅς δὲ γέρων· θῆκε δὲ τὴν φρεσὶ θεὰ λυκώλενος ἡς· ξανθὰς
δὲ κεφαλῆς ἔλε τρίχας· καὶ τὸ καλὸν δὲ τῶν ἐγὼν ὁ πῶ ἰδὲ
ὁ φθαλμοῖσι· ὁ δὲ τῶν γεγραπὸν καὶ τὸ τοιοῦτοι εἰπέρμοι εἰκοσὶν
ἀντιβόλησαν πάντες καὶ ὁ θέλοντο· πρὸς δὲ καὶ νῆμεδεξάμε-
νος περὶ τῶν ζέφεν ἐνδυκέως· καὶ σὸν θεράποντον ὁ μὲν· καὶ
τὸ ἐν θῶδυνῃα ἐγὼν ἰδὲ μὲν· καὶ ζήνῃα δὲ καὶ καθόλου εἰ-
πεῖν αἰσυρολαί τῶν ἰώνων εἰσὶν· ὡς τὸν ἑαυτοῦ ἀμωελίστας ἀντὶ
τοῦ νῆας ἡ ὀφρος καὶ πόλεος· ὡς πρὸς αἰετικτάσεις τῶν ἀπὸ
ἡδὴ· ὡς τὸ πωλείται τις δῶρο γέρων ἄλιος νημῆτης· καὶ ὁ δὲ
ποτὶς ἀγορῇ πωλέσκετο κυδάνφραν· οἶμαι δὲ τὴν ἐν τῷ

ωχία ἀπὶ κῶς ἐκτείνεται καὶ γράφεται διὰ τοῦ ὦ μεγάλῃ
ὅχι γὰρ λέγεται ἡ τροφή· καὶ δὴ ωχία ἢ ὡ ἐχουσα τὸ σῶμα καὶ
συγκρατοῦσα.

Καὶ τὰ δῶτετρα πρόσωπα τῷ ὦ· παθητικῶς κρινοῖσιν ἐκ τοῦ
φίγρου πρόσωπου τῷ ὦ· καθὑποσολὴν τοῦ τ· Ὁμηρος γινώσκει
αὐτὴν ἀφαιμένην ἀπὸ τοῦ πρὸ πάντων ζῴων ἐνέκε πόνου
σι διαμπερές· ἢ αὐτὴς τίω μέχρ' ὁδυρόμενος καὶ ἀχέων
πρὸς τὴν ἐδεακράδην.

Ὡσαύτως καὶ τὰς ἀπὸ τῷ εἰς ἁσὶν ὡθῶν ὅδε τίρων ὀνομάτῳ
διὰ τοῦ τὸς κλινομή· καθὑποσολὴν τοῦ τ· κρέα' γέα' λέγουσι.
Τὸτε πλεονάζει παρὰ τοῖς ἢ παρὲλκε· ὡς ἡρόδοτος ἐπεὶ τε
ἐγένετο ταῦτα· αὐτὸ τοῦ ἐπεὶ.

Τὰς εἰς οὐς ληγούσας γενικάς τῷ ὅδε τίρων διὰ τοῦ εἰς προ-
φύροισι· ἢ πᾶσαν δὲ πῶσιν τῷ τοῖς τῶν ἐντελῶς προάγουσι·
οἷον τεύχε'· βέλεος· καὶ ἐκτορα, δὲ κβέλεων ὡς παγέζουσ.
Τῷ κ' αὐτὸ τοῦ πρὸς τοῖς ὀρωτηματικοῖς καὶ ἀναφορικοῖς κε-
χῆσθαι εἰώθασιν· οἷον πόσα, κόσα· ὡς, ὅπως· ὅπόσα, ὅκόσα·
οὐ μὴν καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις· τρέπουσι δὲ καὶ τὰ δασέα εἰς ψι-
λά· καὶ τὰ ψιλά εἰς δασέα· οἷον χιτῶν, κιθῶν· ἀκάνθιον· ἀ-
χάντιον· καὶ βάτραχος· βάθρακος· καὶ τὰ ὅμοια.

Τὸ ὦ αὐτὸ τοῦ αἰετοῦ τε χῆσθαι αὐτοὺς λέγουσιν ὠρθρω-
την τὸν ἄνθρωπον· ἐπὶ τὸ ἀεῖσιν· ὡρεῖσιν ἐγὼ δὲ οἶμαι ἐκσινα-
λοιφῆς ἐπὶ μόνων τῷ εἰθεῖων τοῦτο ποιεῖν αὐτοὺς καὶ
ἐπὶ τῷ κλητικῶν· ὡς περ καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ ποιούσι· αὐτί-
κα ἡρόδοτος ἐπὶ τῆς κλητικῆς ὅτω φησὶν· ὠρθρωτε μὴ κτεῖ-
νε Κροῖσον· ἢ αὐτὸν ἀμαχῶν· ὡς ἡράκλεις αὐτὸ τοῦ ὦ ἀναξ· ἐλ-
σοφολῆς· αὐτὸ γὰρ ὡς ὡς ἀνβλαστῆ νοῦς· ὅδε ὁσὶν μὲν τοῖς
κακῶς πεπραγμένοι· καὶ Ὁμηρος λοιδορᾷ ἀνὴρ ὠρεῖσος ἐλαύ-
νη μώνυχας ἰπποῦς· αὐτὸ τοῦ ὡ ἀεῖσος· τὸ γὰρ ὦ ἐπὶ αἰετῶ
μεγέτε κινᾶται ἢ σιναλοίφει· ἢ τὸ ὦ αἰετῶς ἐπὶ μέτε κινῶσιν· ὡς

τὸ βόαξ βῶξ. ἃ τὸ αὐτὸ εἰς ὦ μέγα κινᾶται. οἷον τὰ ὄπλα θ' ὦ
πλα. καὶ ἐπειδὴ τὸ ὄπλον διασώζεται. τρέπεται τὸ τ' εἰς θ'.
τοῦτο ὃ ἀπικόνδεν. εἰ γὰρ ἦν ἰωνικὸν οὐκ αὐτὸ ἐξάπην. ἐπεὶ τοῖς
ψιλοῖς χαίρουσιν ἰωνες.

Τὸ ὦ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ διφθόγῳ χεῶνται. ὡν τοῖς λέγουσι ἀντὶ
τοῦ αὐτοῦ. ἢ θωυμάσας ἀντὶ τοῦ θαυμάσας ἐντὺθεν οἶμαι ἢ
τὸ Φωριαμὸς ἰωνικῶς οὕτω λέγεσθαι. Φαριαμὸς ὦν ἀπὸ φη
ἐτυμολογίας ἢ τὰ φάρεα περιέχουσα κιβωτός.

Τὸ τέμνην καὶ διαρεῖν τὰς λέξεις ἰώνων ἴδιον. ἀντὶ γὰρ τοῦ
εἰπεῖν πελοπόννησος πέλοπος ἦσ' λέγουσι ἢ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν
αἶτα γρον αἶτα ἄγριος.

Αἱ παρὰ λήψης τῶν ἀπαρεμφάτων ἀντὶ προσεκτινῶν ἰώ-
νων εἰσὶν. ὁμηροῖς πάντα μαλ' ἀτρεκέως ἀγορεύμεν ἀντὶ τῶ
ἀγόμενε καὶ περὶ αὐτῶν ὥσκειν τρώας ὑπερκύδαντας ἀχαιούς
ἀντὶ τοῦ περὶ αὐτῶν καὶ μυρία ἄλλα τοιαῦτα παρ' ὁμήρῳ καὶ ἢ
σιόδωδ' ῥήσομεν.

Αἱ παρὰ λήψης τῶν ἀρσενικῶν ἀντὶ θηλυκῶν ἰώνων εἰσὶν ὡς τὸ τοῖσι
ἢ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἑσπερ' ἢ λθεῖν. ἀντὶ τῶ ἐσπέρα.

Αἱ διαρέσεις τῶν εἰς εἰληγόντων ἐρικυδέων δοτινῶν ἰώνων εἰσὶν.
ἴδαι βέλει βέλῃ ἢ ἔγχε ἔγχει.

Τὰ εἰς ὦ λήγοντα θηλυκὰ ἐπὶ αἰτιατικῆς εἰς οὖν πέρα τ' ὀσίρ.
οἷον λητὼ λητοῦν. σαπφὼ σαπφῶρ.

Τὸ ἐξαίρουσιν οἱ ἰωνες ἐνίστη τῶν λέξεων τὸ γὰρ πορεῖα θρο-
νέειν φασίρ.

Ἐφθάσαμεν εἰπόμενοι ὅτι τῶν ἰώνων ὅτι τὸ γράφειν καὶ τὸ λέ-
γειν ὄφεος καὶ πόλεος. νῦν δὲ φάμεν ὅτι καὶ ταῖς κοιναῖς αὐ-
τῶν γυναικῶν χεῶνται οἱ ἰωνες καὶ μάλιστ' ὁμηροῖς ἐξ ἀγροῦ
νόσφι πόλιος. ἢ ἰσσοκράτης ὑπὸ φθίσι. ὅ ἐχομῶν δαά-
ροια ἐπὶ γενόμεν' ἠθανάσιμος.

Αἱ ἐπὶ ἀνὰ διπλώσεις τῶν δευτέρων ἀορίστων ἰώνων εἰσὶν ὡς

τὸ τε τύκον τὸ τε δαῖτα.
τῇ μεταθέσει τ' σοι χεῖρων ἰὰς χῆται· οἷον κραδίῳ ἀντὶ τοῦ καρ-
δίαν ἀτραπὴ τὸς ἀντὶ τοῦ ἀταρπῆτος.
Τὸ δὲ διπλὸν αὖ εἰς ζ' ζέποισιν ἴωνες· τὰ διστὰ γὰρ διζὰ καὶ τὰ
τριστὰ τριζὰ λέγουσι.
Τὸ τ' ὑπεξαίρουσι πρῶτα κ' τ' λέξεων αὐτίκα· ἡροδότου ἀλι-
καρνασῆος ἰσορίης ἀπόδειξις· ἀντὶ τοῦ ἀπόδειξις· ἀλλὰ καὶ τὸ
ὑπεξαίρειν τ' κτητιῶν τὸ τ' τῶν ἰώνων ὅστιν· οἷον ἀργύρεον
σεως· ὁμηροῦ ἐκτόρεόν τε χιτῶνα περὶ σῆθεσι δαίξαι.
Τὰς εἰς εἰς λιγύσας εὐθείας τ' πληθυντιῶν· εἰ μὲν ἀπὸ τῶν εἰς
ὡς εὐθεῶν γίνονται διὰ τοῦ ἡς ἐκφόροις· βασιλῆες ἱππῆες· διότι
καὶ τὴν γυνικὴν ὅτω προφέρουσι· εἰ δὲ ἀπὸ τ' εἰς ἡς ἢ εἰς ὡς διὰ
τοῦ εἰς οἷον ἀληθῆς ἢ εὐθεία τ' ἐνιῶν καὶ ἡ εὐθεία τ' πληθυντιῶν
παρ' ἡμῖν μὲν ἀληθεῖς διὰ τοῦ εἰς εὐθεῶν· ἰωνικῶς δ' ἀληθείες·
καὶ πάλιν πρὸς πολέας· ὡς τὸ πρὸς πολέας δὲ μιν ἡγήσαντο φέρειν·
καὶ ὅξεις ἦλοι.

Διαπορήσει δ' αὐτίκα· πῶς πὰς γυνικὰς πὰς ἀπὸ τῶν εἰς
ὡς εὐθεῶν οὐ προφέρουσι διὰ τοῦ ἡς· οἷον ἡ δὴ οὐ ὅξιος
ὡπερ βασιλῆος καὶ οἰκῆτος· ὅστιν οὖν εἰπεῖν· ὅτι οὐδέποτε
ἡ παραλήγουσα τοῦ γυνικῆς μείζων θέλει εἶναι τοῦ λιγού-
σης τῆς εὐθείας ἐπὶ τῶν περιπλοσυμάβως κλινομένων
οἷον αἰας· ἡ εὐθεία τὸ αἰς ἔχει φύσει μακρὸν ἢ δὲ αἰαντος
νικῆ θέσει μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν· ἀλλὰ καὶ ἡ λάχι-
τος φύσει μακρὰν τὴν παραλήγουσαν· ἢ οὖν ἴση ὁφείλει
εἶναι ἡ παραλήγουσα τῆς γυνικῆς τῇ λιγούσῃ τῆς εὐθείας· ἢ
ἐλάττω ὡς ἐπὶ τοῦ αἰαντος καὶ χαρίεντος καὶ λέων λείον-
τος· οὐδέποτε δ' ἐμείζωρ· εἰπεῖν οὖν τὸ πηλὺς καὶ τὰ ὁ-
μοιᾶ· εἶχον τὴν λιγούσαν μακρὰν ἐποίησαν καὶ οἱ ἴωνες τὴν
παραλήγουσαν μακρὰν τῆς γυνικῆς ἐν ἧ ἴσῃ τῇ λιγούσῃ
τοῦ εὐθείας μὴ οὐσης ἐντέθειν τοῦ κανόνος παραβάσε -

ως· ἐπὶ δὲ τοῦ ἡδύος οὐκ ἡδύναντο πρέψαι τὴν γυναικὴν ἢ
ἡδέος εἰς ἡδύτω γῆρ' αὐτὴν εὐρίσκετο μείζων ἢ παρὰ λήγουσα τῆς
γυναικὸς τῆς ληγούσης τῆς ὑθείας· ἐπεὶ ὁ ἡδύς βραχεῖαν ἔχει τὴν
λήγουσαν· ἐξ ὧς ἡ τὰ ὁμοία· τὰ γῆρ' εἰς σ' λήγοντα μετὰ διχό-
ρου ἀποβολῇ τῶ σ' τὸ ὑδέτερον ποιοῦντα, συνεσταλμῶν ἔχει
τὸ διχρονον ὁ μέγας, τὸ μέγα· ὁ ἡδύς, τὸ ἡδύ.

Τῆς θηλείας τὸ ἰ ἐξαιρῶσι καὶ ἐπὶ πάσης πτώσεως τοῦτο ποιοῦ-
σιν· ἡρόδοτος τ' θηλέων ἰστών μίαν τὴν ὁ δαρείος ἐς τὰ μάλι-
σα ἐσεργε· ἐπὶ πάλιν ἐγχρίπτων τῇ θηλέῃ.

Τὸ μὴ ἐκφωνεῖν μὲν ἰ ἐκφωνεῖν εἰώθασιν· ὁ μὲν ὑπερώϊ' εἰσανα-
βάσαι καὶ παρ' ὧς γῆρ' μοι ὅστιν ἐταῖρ'· ἐξ ὧς ὁ δ' ἐχρίψεν ἀπειόντ'.

Αἱ προθέσεις τῶ ἰ τὰ ἰ ἐπιφερομῶν φωνήεντος ἢ ἐνός τῶρ
ἀμεταβόλων ἰόντων εἰσὶν· οἷον ἔως, εἰως, κφνῆ, ἀντὶ τῶ κενῆ.
καὶ ξένος, ἀντὶ τῶ ζένος.

Τὸ μετὰ μάτην τὴν οἰ δ' φθογὸν εἰς τὴν ἐς συλλαβὴν ἰόντων
ὅστιν ὁ μικροῦ ἐρίηρος ἐταῖροι ἀντὶ τῶ ἐρίηροι· ἐρισάρματα ἰσ-
τωοὶ ἀντὶ τῶ ἐρισάρματι.

αἱ ἐναλλαγαὶ τῶ ἡ εἰς ἄ βραχὺ ἰόντων εἰσὶν, μεμακῆα ἀν-
τὶ τῶ μεμηκῆα· ἡ λελασμέν' ἀντὶ τῶ λελησμέν'· καὶ ἄ-
λας', ἀντὶ τῶ ἄλης'· εἰ δέ τις λέγει, πῶς τῇ μὲν τὸ ἄ εἰς ἡ
τρέψον· ὡς ἡρα, ἡρη· τί ταν, τιτῶν· τῇ δ' τὸ ἡ εἰς ἄ· ἴσω ὡς τὸ μ' ἄ
εἰς ἡ τρέπουσιν· ὅτε ὅτι τὸ ἄ μακρόν· τὸ δ' ἡ εἰς ἄ, οὐχ ἀπλῶς,
ἀλλ' ὅτε ὅτι τὸ ἄ βραχὺ· αἱ δ' ἐναλλαγαὶ τῶ βραχέος ἄ εἰς ἡ
μεταγνέσεων ἰόντων εἰσὶν· ὡς τάδε δὴ ἐς τὴν ἀληθείην ἡκασί·

Αἱ ἀφαιρέσεις τ' καταρχὴν συμφώνων ἰόντων εἰσὶν· οἷον λείβειν
εἴβειν· γαῖα· αἰα· δειν', εἰνός· Αἱ τὴν ὦρ συλλαβὴν περιωπὴν τι-
θέασιν μετὰ τῶν προθέσεων ὅζων εἴλον καὶ ἀπ' ὧν ἔδυντο·

Τὰ πρῶτα φωνήεντα σοιχεῖα τῶν λέξεων ἀφαιροῦσιν οἱ ἰω-
νες ἐκείνος, κένος· ἐορτή, ὄρτή·

Τὰ συνῆματα ἑήματα διαλύουσι, ἡ μετὰ τὴν τιθέασιν, τὰ ὀνόμα

τα· οἷον λέων κατὰ ταύρον ἐδιδώς· ἀντὶ τοῦ κατιδιδώς
κατὰ δ' ἐκτενεν ἡτίῳνα ἀντὶ τοῦ κατέκτεινε.
Τὸ ἀναστρέφει τὰς λέξεις ἰώρων ὅτιν' ἰδίον οἶον ὀρνίθεσιν ὡς ἂν
ἐπιπολ' ἐμύγησα.

Καὶ τὰ ὑπερβατὰ ἰώρων εἰσὶν· οἶον αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλο-
πας καὶ τὰ φρον ἐβησαν ἢ γὰρ δέεικσαν.

Αἰδαιρέσεις τῶν εἰς ὧς ληζόντων ἐπὶ ῥήμάτων τῶν ἀπὸ τῆς
γυικῆς τῶν πληθυντικῶν γινομένων· ἢ ὡς ἡ ὠθεῖα τῶν ἐνὶ ὕδατι
εἰς ἡς περαροῦται καὶ εἰς οὗς ἔχει τὴν γυικὴν τῶν ἐνὶ ὕδατι οἶον
δυσέβης· δυσεβοῦς· ἢ γυικὴ τῶν πληθυντικῶν ὡσεβῶν καὶ Ἰσοπῆ
τοῦ εἰς σ' εἰσεβῶς· ἀληθῆς ἀληθῆς· ἢ γυικὴ τῶν πληθυντικῶν
ἀληθῶν· καὶ τροπὴ τοῦ εἰς σ' ἀληθῶς· καὶ τὰ μαομοίως· ταῦ-
τα δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα δαιρούσιν οἱ ἴονες ὁμοίως ῥίς ὀνόμασι
ἀληθῶς λέγοντες καὶ ἀτρεκέως εἰσεβέως· ἐπὶ μὲν τοῖς
ὀσίων ὀσίως καὶ δικαίων δικαίως· καὶ θαυμασῶν θαυμασῶς οὐκ
ἐπι-ρούτων γὰρ αἱ γυικαὶ οὐκ εἰς σ' λήγουσιν· ἵνα ὡς διηρη-
μῶναι καὶ κατὰ τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ἐπὶ ῥήματα.

Οἱ μὲν δωριεῖς ὡς εἴρηται ἐκτενομῶν χεῶνται τὰ α' τρε-
ποντις τὸ ἢ εἰς αὐτὸ οἶον ἡλίου ἀλίου· νῆσος· νῆσος· σελή-
νη· σελάνα· οἱ δὲ ἴωνες συσεμομῶν χεῶνται αὐτό· καὶ α'-
πλῶς εἰπεῖν καὶ προῶσις καὶ ἀφαιρέσις καὶ ἐπικτάσις κέ-
χρηται καὶ συγκοπῇ· εἰς δὲ ἡμῶν προῶσις τῇ ἀφαιρέσει
ἐναντία· ἢ δὲ ἐπέκτασις τῇ συγκοπῇ· καὶ προῶσις
μὲν ὅτιν' ὅταν ἐν τῇ πρώτῃ συλλαβῇ τοῦ ὀνόματος παρὰ
ληφθῇ τισιχείον· οἶον ἐνεκα, ἐνεκα, καὶ ἱλίον εἶσω· ἀντὶ
τοῦ εἶσω· μόνον· μόνον· ὁ λθ' οὐ λθ'· ταῦτα δ' ἐγὼ προῶσις
οὐ λέγω ἀλλὰ παρενθέσεις· ὡς καὶ ἐκεῖνα, ἔρατος εἶνα-
τος· πνέοντες πνέοντες· ὡς Ὀμηρος οἱ δ' ἴσαν σὺν μένεα,
πνέοντες ἀχαιοὶ· καὶ ἡμῖν δ' εἶνατος ὅτι περὶ τροπῶν ἐν-
αυτὸς· προῶσις δὲ λέγεται ὅταν ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου

ἑτέρου παρὰ ληφθῆ σοιχεῖον· οἷον σαφὲς ἀσαφὲς· πᾶς ἄ-
 πας· ὅστις δὲ τοῦτο καὶ ἀπικόν· καὶ τῶν προθέσεων· καὶ τῶν πα-
 ρένθεσιν τῶν ἰώνων ὅστις· ἀλλὰ καὶ τὰ ἐναντία τούτοις· ὅστις δὲ
 ἐναντία μὲν ὡς εἴρηται· προθέσει τῇ ἀφαιρέσει· ἢ δὲ παρέν-
 θεσι τῇ ἐμφ· ὅστις ἡ ἀφαιρέσις ἢ κατ' ἀρχὰς ἄρσις· ἐκείνῳ,
 κείνῳ· ἐκείσε, κείσε· ὁρτῇ, ὁρτῇ· Ἐμφισ· ἡ ἀποβολὴ φωνῆ-
 εντῷ κτλ τὸ μέσον ὃ περιέχει συλλαβῶν· οἷον αἰμύζαι, ἀμύζαι.
 ὅστις δὲ τοῦτο ἐπ' ἀπικόν· ταῦτα μὲν ἴδια ἰώνων εἰσιν· ἢ τε προθε-
 σεις λέξω καὶ ἢ ἐμφισ· καὶ ἢ παρένθεσις· καὶ ἀφαιρέσις· ἢ
 ἐπὶ συγκοπῇ ἢ τις ὅστις ἐναντία τῇ ἐπεκτάσει· Ἔστι δὲ συγ-
 κοπὴ μὲν ἑνὸς, μιᾶς συλλαβῆς κατὰ τὸ μέσον τῆς λέξε-
 ως· οἷον οἰμημαοῖμα· κακόμορῳ, κάμμορῳ· ἐξαίρετῷ, ἐζαιτῷ.
 Παρέλτασις δὲ πλεονασμὸς μιᾶς συλλαβῆς κατὰ τὸ μέ-
 σον· οἷον ἀδελφός· ἀδελφεός· ἐτυμός· ἐτύτημός· ἐστὶν ὅτε
 γίνεταί συγκοπὴ καὶ δύο συλλαβῶν· οἷον δευκαλιωνίδης
 δευκαλίδης· ταύτῃ δὲ τῇ συγκοπῇ χῶνται καὶ οἱ αἰολεῖς·
 χῶνται δὲ καὶ ταῖς διαιρέσεσιν· ἢ δὲ γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφε-
 ὦν ὡς ἐπονεῖτο· ἢ διαιρέσεις δὲ τῇ συσκαλοφῇ ἐναντία·
 Ἔστι δὲ συσκαλοφὴ δύο φωνηέντων διήρημῶν εἰς μίαν συλλα-
 βὴν ἤνωσις· οἷον τὸ ὄνομα, ῥύνομα· καὶ ἐστὶν ἴδιον τοῦτο τῷ
 ἀπικόν· Ἡ δὲ ἀνασπλωσις ὡς ἐφαμὲν ἴδια τῶν ἰώνων
 οἷον λάχωςι λελάχωσιν· Ἀλλὰ καὶ ἡ ἄρσις αὐτῶν βεβλη-
 μῶς, βλημῶς· Ἔστι δὲ ἀνασπλωσις ἐναντία τῇ ἄρσει·
 πάλιν ἢ συσολὴ τῶν ἰώνων ὅστις· οἷον ῥόχφ δὲ μέγα κύμα ποτὶ ζῆ-
 ρὸν ἢ πείροιο· Ἡ δὲ ἐκτασις οἷον τιθέμεναι τιθήμεναι ἀπικόν·
 Πάλιν ὁ λιγόμενος προσηματισμὸς, πλεονασμὸς συλλα-
 βῆς κατὰ τὸ τέλος· οἷον θεοῖς θεοῖσι· σοφοῖς σοφοῖσι· μού-
 σαις, μούσαισιν· οὗτος δὲ ἐναντίας ὅστις τῇ ἀποκοπῇ· ἔστι
 δὲ αὐτῇ τῶν δωριέων· οἷον ἰδρωτά· ἰδρω· ὁμηροσ· ἰδρω· ἄπε-
 ψύχοντο· κυκεῶρα, κυκεῶ· Πάλιν ἡ παρήμεπιωσις ἢ τις ἦν

ἐναντία τῇ ἐκθλίψει τῶν ἰώνων ὅτι οἶον λεγόμεθα λεγόμε-
θα· ἡ δὲ ἐκθλίψις μόνων τῶν δωριέων ὅτι οἶον σκῆπτρον σκῆ-
πτρον· πάλιν τὸ διπλασιάζει τῶν ἰώνων ὅτι οἶον· ἡ γὰρ ὁ διπλασια-
σμός· οἱ ἐστὶν ἐναντίον τῇ παρεμβίψει· ὅτι δὲ ὁ διπλασιασμός
ὅταν ἐντὶνι τῶν συμφώνων τὸ αὐτὸ σύμφωνον προσεθῇ οἶον ὅ-
τι· ὅτι τῶν πικρῶν εἰς τὸ ὅσον· ὅσον· ὁ μῆρος τῶσον ἐχώσατο Φοῖβος
ἀπόμων· παρεμβίσεις δὲ ὅταν ἐντὶνι τῶν διπλασιαζομέ-
νων συμφώνων παραλίπεται· οἶον κάμιον κάμιον· ἢ ὅτι
τῶν δωριέων· ὅτι δὲ τῶν ἰώνων ἰδὸν καὶ τὸ ἀποβάλλει τῆς εἰς διφ-
θόγγου τὸ ἰ· οἶον μέζων μέζων· ἐρείσων κρείσων· ὅτι δὲ τοῦ-
το ἐμβίσεις· ἐλλείψεις δὲ ὅταν ὡς προείρηται ἀπομολὴ Φω-
νήεντος κατὰ τὸ μέσον οἶον ὅτι καὶ τὸ αἰμύζει αἰμύζει·
ἔτσι καὶ τὸ ἐπὶ ἐπεὶ λέγουσιν· ἡρόδοτος ἐπεὶ ἐκείνη εἰς
τὴν γῆν ἐκ τοῦ ὕδατος ὁ κροκόδειλος· ὁμοίως καὶ τὸ ἐνταῦ-
θα· ἐνθαῦτά φασιν ἐνηλαγμένως· ἡρόδοτος ἐνθαῦτα ὁ προ-
χίλος εἰς δύνων, ὡς ἀπὸ τῆς ἐνθα.

Ζωὴν λέγουσι εἰς τὴν ζώσαν γυναῖκα· ὡς ἀπὸ τῆς ζωῆς· τὸ λίαν
καίεται λέγουσι.

Τὸ μέγεθος μέγεθος λέγουσιν· ἡρόδοτος ἐν τῇ δωδέκῃ τῶν ἰσοριῶν· πρό-
σωπον δὲ εἰς τὰ μάλισται ἐπίγρυπν μέγεθος ὅσον κρέξι.

Τὸ ἐντὶνι εἰς τὴν ἐντὶνι δὲ φθοῇ^{οἶον} κινεῖται παρ' αὐτοῖς ἡρόδοτος εἰς τὴν
τοῦ ὀρόων πίνετε τέρπει· εἰς αἰς ἢ ἀπθανῶν τοῖς ἡρώδους ἢ πλῆ-
νας γυῖς πλείονας μετὰ τὴν ἐλένης αἰς παρὰ τὴν ἐλλήνων στρα-
τὴν πολὺν βοηθεῖσαν μενελάω.

Τὸ σφίσι σφῖν λέγουσι.

Τὸν μὴ ἀπαγορευτικὸν σιῶδεσμον ἀντὶ τῆς μὴν πρὸς ἀπληρωμα-
τικῶς λαμβάνουσιν, ὡς παρ' ἡρόδοτου μὴ ἔχειν ἐλένην.

Τὸ ἔως οὐ εἰς ὁ λείγουσιν· ἡρόδοτος εἰς ὁ ἐξείλον τὸ πάλιν αὐτοῖς ἀ-
εὶ λέγουσι καὶ οὐκ αὐθις.

Τὸ ἐπιτήδεος τὸ ὑπεξαίρουσιν καὶ ἐπιτήδεος λέγουσιν· ἡρόδο-
τος

πρόσιν

τοσ' ἱρα πωθάνοι το ἐνὴρη τηρία ἐπιτηδεύουσιν.

Ἡ κράσις τοῦ ἱ ἐῖς τὴν μακρὸν τῶν ἰώνων ὅσιν ἰσθλὸς ἰσθλὸς ἰ-
ἐραξ ἰραξ καὶ τροπὴ τοῦ αἰ εἰς ἡ, ἰρηξ κατὰ τὴν αὐτὴν διὰ
λεκτον. Ἡ σίσις ὡ δ' ἰρηξ προσέειπεν ἀνδρῶν πρὶν λόδον.
καὶ ὅσιν, ὅσιν ἰωνικόρ.

Τὸ τέμνην τὰ μνην λέγουσι. ἡρόδοτος ἐν δὲν τέρα τοὺς ἱερέας
τοὺς ἐν αἰγύπτῳ. συλλέξαντας πάντα μέσους διατάμνην
ἢ ἰσθλὸς κράτης φλέβα τὰ μνην.

Τοῦ ἐνέγκω ἀφορῶνται τὸ γ ἢ αὐτὰ ὑπ' ἐπεντιθέμενοι τὸ ἱ,
ἐνέγκω λέγουσιν. ἡρόδοτος μυρία χού τούτω χεῖται.

Τὸ ἐκ πλέσας ἐκ πλώσας λέγουσιν. ἡρόδοτος κατὰ λήιον ἐκ
πλώσαντες.

Τὸ σφῆς σφῆς καὶ σφῶν δαι-
ροῦσι καὶ οὕτω προσφέρουσι σφέες ἢ σφέας καὶ σφέων. Ὁ μῆρος
ἀλλά σφέας κρατερός Διὸ μῆδος ὅθεν ἀρίζε.

Τὸν νοῦν ἐῖ τὸν ῥοῦν καὶ τὸν χροῦν διαλύουσι νόον καὶ ῥοον ἐῖ χροῦ
λέγουσιν. Ὁ μῆρος παμείχρα χαλκὸν ἦκεν. ἡρόδοτος οἱ οὐκ
ὡδ' ὡδ' ῥέρισι πω. Τῇ ἐπὶ τῶν ῥ χροῦν μερὶς αἰσῶν ἢ ἐπ'.

Εἰρώτα διὰ διφθόγου γραφοῖσι καὶ οἱ μαι διὰ τοῦ ῥ ἐπεὶ συ-
ναρχομένης ποιοῖσι τοὺς παρὰ χημῶν τοῖς ἰσθλοῖς ἐνεσῶ-
σιν. ὅτι γὰρ παρὰ ῥις ὁ παρὰ πετικὸς ἐρώτα εἶτα ἐπενθί-
σει τοῦ ἱ γίνεται εἰρώτα. οὕτω ἐῖ τὸ ἐπενείρετο παρὰ τοῖς διὰ
ἐῖ διφθόγου γραφοῖσι. ἢ ἀπὸ τοῦ θέματος προσλαμ-
βάνει τὴν ἐῖ διφθόγον. ὅτι γὰρ τὰ ἐρωτῶ ἢ ἐρω καὶ γίνεται
παρὰ ἐνθίσει τοῦ ἱ ἐρω ἐρωμαι ἐρώμιω ἐρω ἐρετο.

Ἐπὶ οἱ ἰωνες τὰ ζίτα πρόσωπα τ' πλῆν' ὅτ' ἐπὶ πρὶν ἐν τοῖς ζί-
τις πρόσωποις τ' ἐνίκα ῥις ἐχέουσι πρὸ τ' τ' ψιλόν. ζέρισι τὸ
ψιλόν εἰς τὸ ἀντιστοιχεῖν δασὺ ἐπὶ τοῖς πρόσωποις τοῦ αἰ, νέ-
νιπαι, νενίφα. λέλεκται λελέχται. εἰ μὲν τοῖς εἰς τὸ κοινὸν
διὰ τοῦ βάρυνος. τότε ἐῖ τὸ ἰωνικὸν ἐχέει πρὸ τοῦ αἰται τὸ
χαρακτηριστικὸν τοῦ μέσου παρὰ κημῶν πᾶσι φράσαι πε

φράσσεται· ὅτι πᾶσι φράσσει εἰ μὲν γὰρ ἀπὸ περισπωμένων φύσει
μακρὰ πάλαι γόμφοι ταύτην συσέλοισι πρὸ τοῦ αἵματος
τὴν ὀφθαλμὸν συσολὴν· πᾶσι πῶς, πᾶσι πῶς.

Ἐπὶ σοιχοῦσιν ἴωνες ἐπὶ τῷ εἰς δουλικόντων παζωρμικῶν ταῖς ἐ-
πεκτάσεσι πηλὴ ἀδου λέγοντες ἡ λαρτιάδου· ὡφλεν ἔῃναι
ἡ γενικὴ λαερτιάδου· ἐπεὶ τὰ εἰς δῆς παζωννικὰ μὲν συλλα-
βῇ περιπλάσσει φη γενικῆς τῷ πρωτότυπον· οἶον πηλέως, πηλε-
ῖδου· πριάμ, πριάμδου· ὅτῳ ἡ λαρτία, λαρτιάδου ὡφλεν εἶναι
τὸ παζωννικόν· αἰῶνι ἴωνες πᾶσι· ἐπέκτασ' ὅτῳ προφέρου-
σιν λαερτιάδης λέγοντες πηλὴ ἀδου· εἴτα κατ' ἐπέκτασ' ἀπὸ
κὴν πηλὴ ἀδου· Χρῶν δ' ἔτι ταῖς μεταθέσεσιν· ὅτι δὲ μετάθε-
σις ὅταν ἡ τὸ πρωτόν σοιχοῦ φη ἰδέας γένῃ συλλαβῆς· δῶτε-
ρον· οἶον ἀφραπῆτος ἀταρπῆτος· ἐκ γὰρ τῷ τρέπιδαι γένε-
ται τὸ αἰ σερητικὸν μορίον· ὅτι δὲ ἡ ἀφραπῆτος ἀταρπῆτος ἡ γυν-
ὴ ὁδός· εἴτα γένε μεταθέσις τῷ σοιχοῦ ἔτι λέγεται ἀταρπῆ-
τος· ἡ τὸ δῶτερον πρότερον· οἶον κῆρδία, κραδία· κῆρδης, κρα-
τερὸς· τίταρον τίταρον· Ὀμήρου τίταρον ἡμαρ εἶναι ἢ τῷ τε
τέλεστο πάντα.

Ἰστέον δ' ὡς διαφύει μετάθεσις ὑπὲρ θέσεως· ἡ μὲν δὲ μετάθεσις
ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ γίνεται· ἡ δὲ ὑπὲρ θέσις ἐν ὑσέρας ὡς τὸ
ὀθενίος ἢ γὰρ νόθος νοθεία καὶ καθ' ὑπέρθεσιν ὀθενίος καὶ
πάλιν γόνυ γόνυος καὶ ὄρυ δῶτος· καὶ καθ' ὑπέρθεσιν γου-
νός ἡ δουρός· χρῶνται δὲ καὶ τούτῳ τῷ παθήσει ἴωνες.

Εἰδέναι δὲ χρὴ ὡς ἡ μὲν ἀρχαία αἰὶς μετέπεισε περὶ τῶν τῶν κα-
ρικόντων περὶ τρωτῶν· καὶ δὲ μὲν ἐως ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐ-
φῶ ἐποίησαν οἱ ἴωνες τὰς ἀποικίας καὶ διασάρεσαν εἰς τὸ
ποῦς πλείονας· λέγονται δὲ παρ' αὐτοῖς τὸ μὲν ὑπὲρ αἶψαν οὐ
λεῖν· ὅθεν καὶ τὰ ὑγίη τῶν τραυμάτων οὐλὰς λέγουσιν·
ὁ δὲ λόγος μύθος ἔτι τὸ μαντεύεσθαι ἀνελεῖν· ἢ τοῦς τόπους
ἐν οἷς ἀνέστρέφοντο ἡ δὲ καὶ τὸ ἐπιμελῶς ἀνακῶς· ἀντὶ τῶν

ξενίῳ ἐδωρήσατο ξενίων συνεθήκατο· καὶ τὸ αὖ πατητικὸν
 ἢ ἐπιμελῶς ἐπιτρεφέως καὶ τὸ ἡχούσης· ἐχούσης· καὶ τὸ θυ-
 μωθείς· καὶ ταραχθείς· ἀπερχθείς· καὶ ὁ ἔποικτο· ἐπέσιτο· καὶ
 ὁ δυσφορῶν ἢ μεκτίων καὶ ἀντὶ τοῦ ἑτέροι δὲ μετεξέτεροι
 λέγουσιν· ἢ ἀντὶ τοῦ ἡσυχάζων· εἰλινύων· Λέγουσι δὲ καὶ τὰ
 κατὰ δῆμους καὶ ἀριθμὸν τῶν τριάκοντα ἀνδρῶν δεῖπνα·
 Καὶ τὸν διανοηθέντα ἐνόσαντα· Καὶ τὸ ἀνέπεισεν ἢ ἐδίδαξεν
 ἀνέγνωσε· Καὶ τὰς βαφάς· φάρμακ· Καὶ τὰ ἀνάλωματ', τέ-
 λη· Καὶ λαύρας λέγουσι τὰς ῥύμας τὰς ἀμφοδύς· Σαπᾶρφς
 ὁ τοὺς πελέκφς ἢ τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα· Ἀρδφς τὰς Φαρέζας·
 Φάλαρας τὰ περὶ τὰς γνάθους σκεπέσματα· Ὑῆνας ὁ τὰ ἐν
 τοῖς ὀλίωθοις γινόμενα ζώφια· Σχιροτινὲς τὸ μακρὸν ὅρ-
 θόν· Συμφήσας ὁ λαμβάνοισι ἀντὶ τῆς σιωτρίφας· Αἱμασι-
 αὶ δὲ τὸ ἐκ χαλίκων ὠκοδομημῶνον καὶ ἀπὸ πηλῶ τοιχεῖοι·
 Φάρσοι τὸ τρύφος· Κλάσμα τὸ ἀκρωτήριον· Καὶ τὰ ρσοὺς
 δὲ καλὰ μὲν τὴν πρᾶσι ἀν' οὗ ὀξήραινον τὴν πλίνθον·
 Ἐμβολον δὲ τὸ χαλκωμα τὸ προτιθέμενον κατὰ πρῶραν ταῖς
 ναυσίν· Ἐναγίζφν δὲ τὸ χρᾶς ἐπιφόρφν· ἢ θύφν τοῖς καριχομέ-
 νοις· Πρόχρσιν ὁ τὸ ἀπρᾶν εἶναι· Ἐπιπλα τὴν μὴ βαθεῖαν
 κτῆσιν ἀλλ' ἐπιπρλῆς· Λώκην δὲ καλοῖσι πᾶθος τὴν περὶ
 ὅλον τὸ σῶμα κινυζήματα δὲ τὰ γοερά ἀπρ' φθέγματα· Γεω-
 πείνας δὲ τοὺς γῆς πεινῶντας εἰ ἀπορουμῶνους· Τὸ δὲ ἰ-
 κανώσας ἀπώσας ὡς εἰ ἡρόδυτος ἐν τῇ δουτέρᾳ· Τὸ δὲ μέ-
 τριον καὶ καλῶς ἔχον ἐπιφκέσαστον· τὸ δὲ ἀποδεχόμενοι
 κάμπον φασί· Κορύνῳ δὲ λέγουσιν ἐπικαμτίς τι ξύ-
 λον· Ἐμαρέην δὲ τὴν ἀπόπατον· Τὰ δὲ ὀπόμενα, πεισό-
 μα· Βάρεις δὲ τὰς ναῦς· Ὅσιριν δὲ καλοῖσι τὸν διόνυσον·
 Τὰς δὲ ἀλύσεις ἀφιδέας· Ὅιδε τὰ φέλια· τὸ δὲ καθάρφν
 πόμα, ἐκλειῶν καὶ ὕδατος συρμαίζφν· Λῖνον δὲ ὠδῆς ὁ-
 νομα ἢ λύρας χερδῆν· Θυσάνους δὲ τοὺς κροσσούς· ἀπο

Φορὰν δὲ τὴν τελευτήν παρὰ τῶν δούλων τοῖς δεσπό-
ταις. Λύσιν δὲ τὴν πορείαν εἰς Φοδὺν. Συρμένδ' παρὰ
τοῖς ὀνομάζεται λάχανόν τι σελίνω ἰοικὸς ἢ βρώμα δὲ ἀ-
γαθὴ μέλιτος. Ἐννεβητήρια δὲ τὰ ἐνωχτήρια.
Τριφάστοι δὲ παρὰ τοῖς λέγουσι οἱ τριπλάσιοι τρίφωνοι.
Ἀπριματώϊσε δὲ τὸ ἐμώραν εὐμενὲς παρὰ τοῖς. Ἀπριμο-
τέρους δὲ τοὺς ἀπριμοτέρους λέγουσιν. Ἀφελικέσερον ἢ
τὸ πρεσβύτερον. Τὸν δὲ Φανερὸν ἐπαίουν. Φρεμήρη ἢ τὸν σό-
φωνα. λαμβάνουσι δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῷ ἐναντίου.
Καταπροΐζεσθαι δὲ λέγουσι τὸ προῖκα ποιῆσαι. εἰ τὸν καταφα-
ρῆ ἐπὶ λαμπον. Λήξιν δὲ τὸν μείριστον ἢ τὸν κληρόν. τὸν
καταπεπονημένον τετυνημένον λέγουσι. Τὸ πολεμεῖν
ἀντιάζειν λέγουσι τὰ αἰσθητὰ μέτρα. Ἡσίοδος οὐράς δ' ἔ-
πὶ μέζεντο. Τὸ καταπαιχεῖς εἰς μελαθρὺς διαβεβλημέ-
ρος λέγουσιν. Ἡρόδοτος ὠβασίλῳ διαβεβλημένῳ ὑπὸ ἀ-
μάστου μανθάνει. Τὸ καλωπίασας ἀσκήσας λέγουσιν, ὅς
ἐμέσοι κόσμῳ ἀσκήσας ἀπέπεμψεν ὡς ἑαυτοῦ θυγατέρα.
Ἐν ἀεὶ οἱ ὀπλίται ὀνομάζονται παρὰ τοῖς. Διασφάγις
δὲ αἰδεσθῆσαι πέτρας. γνωσιμαχεῖν δὲ τὸ γινῶναι τὴν ἑαυ-
τοῦ ἀδύναμιν. τὴν τε τὴν ἐναντίων ἰσχύϊν. Σισύρα δὲ βαρβα-
ρικοὶ χιτῶν. Ὑβρίζειν τὸ σκιστῆν. Σινύπη ἢ τὸ τῶν ἐν παρῶ
προβάτων ἔρειον. ἢ τὸ διαχώρημα τοῦ προβάτου. Νεχμαῖ-
σαι δὲ τὸ νεωστὶ κινήσασθαι. Φερέγγιος βεβαιωτής. Ἐφε-
δρῶ ὁ ἐπὶ κληρῶ. Ἐκκατεύειν τὸ διώκειν. Τετραπυρί-
δες λέγονται παρὰ ἰωσήφ αἱ ἀκρίδες παρὰ τὸ τέσσαρα ἔ-
χειν περὶ δύο μὲν ἔξω, μείζων ἐλάσσων δὲ ἐν τῷ ἐν τετραδύο.
Τὸ οὐκ ἰκνεομένως ἀντὶ τῷ προσκόντως ἔκκαθηκόντως πα-
ρὰ τοῖς λαμβάνεται. τὸ ἀπεπλίξατο ἀντὶ τῷ ἀπέφυ-
γε. πλίζ γάρ τὸ βῆμα, ὅθεν πλίγματα τὰ πεδήματα. ἐν-
θα καὶ τὸ περιβάδην ἀμφιπλίζ, παρὰ σοφοκλεῖ ἐν τρι-
πολέμῳ. καὶ Ὀμηρῶ αἱ δ' αὖ μὲν τρέχον. αὐτὰρ ὅτε πλέστον γ' ὑπὸ

δεσιν· τὸ κὴ ψῶσαν ἀντὶ τοῦ θαλάσσης· ὅστις δὲ παρὰ
 τῶν καὶ τὸ ψῶ ἀγροικικὸν προσφώνημα· κόμιζ δὲ ὅστις
 εἶδος ἄρτου περὶ φροῦς· ὅς οὐ καὶ τὰ παρῆμιν κολλίκια·
 κρίνων δὲ συμβολαῖς οἱ ψιαθοπλόκοι καὶ ἰθαγενεῖς οἱ γή-
 στοι παῖδες· Πρόξενοι δὲ οἱ προσάται τῶν πόλεων καὶ οἱ φρον-
 τισαὶ ξενίας ὑποδέχοντο· Σπαρτὰ δὲ τὸ ὀρέγεται ἐπὶ
 θυμῷ· Κορδάνη δὲ τὸ καριβαρεῖν παρὰ τοῖς· γράφε-
 ται δὲ κὴ σκορδόμα· ἰζισ δὲ ἡ ἐθνωρεία· Ροικὸν ὃ τὸ εἶ-
 σω νῆον καὶ στραβόν· ὃ καὶ ῥοιβόν λέγεται· Σαπρόν δὲ τὸ σε-
 σπῆος· Τὸ ὃ ἐπὶ πλάσων παλύνων φασί· Τὰ ὃ πρόβα-
 τὰ ποταίνια· Βλακὸν δὲ τὸ τρυφερόν· τοῦ δὲ φρυγανώ-
 δος ἀνθρώπου μαριλινούς· μάλη δὲ ἡ θέρμη· Ἡσποδα δὲ ἡ μα-
 εῖλη λέγεται· μελεδανθέων δὲ ἀντὶ τοῦ μοριμνῶν θεραπει-
 ῶν· Μελαιδανθὴν δὲ λέγεται τὸ μριμνῶν· Μισύλιον τὸν κοῖ-
 λον ἄρτον λέγουσι· κὴ τὸ μυδάσαι ἐκκρεμῶσαι· Καὶ τὸν δημόσι-
 ον ἐπιδήμιον· Καὶ τὸ ἐκθλίβειν βλιμάζην· Καὶ τὸ ἐσέναξεν ἐ-
 μυξε· Καὶ τὰ τῶν κάτω κοιλίων καθάροντα φάρμακα ἐλα-
 τήρια· Τὸ ἐνέδυσεν ἐνεκείκωσε· Τὸ εἰς δύο διαιρεθῆναι ἐδικαι-
 ῶθη φασί· Καὶ ἡ δὲ θυώτης δὲ θυωρεία· Ἐτὸ ἐτυλώθη ἐμυλώ-
 θη· τὸ ἐγχεῖν πρὸς ἐμπεδῶν· Τὸ ἐκτόπως ἡ παρὰ δόξως ἐκτοπί-
 ως· τὸ ὑπορώτερον ἐπισχώτερον· τὸ μύλων αζώπειον· τὸ ὁ-
 μοιωμήνιον δελφωμήνιον φασί· ὡς κὴ τὸν πυρετὸν θερμω-
 λῶ· καὶ θαλάμας τὰς καταδύσεις ἡ θείσκειν τὸ κατὰ ψυ-
 χὴν ὀξίσασθαι ἢ τὸ μαίνεσθαι·

ΠΕΡὶ Αἰολίδος·

Οἱ ὃ αἰολεῖς τὸ β' β' ε' προσνέμωσιν ὅταν τῷ ε' ἐπιφέρηται κ'
 ἢ τ' ἢ δ' βρυτῆς ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ β' βράκος ἀντὶ τοῦ ῥάκος· βρό-
 δον ἀντὶ τοῦ ῥόδου· πὰς ἀπὸ τ' εἰς αἰ' ὡς ἐν γενικαῖς διαιρέσιν οἱ
 αἰολεῖς κὴ διὰ τοῦ αῶν προσφῶσιν· νύμφαι, νυμφάων· πῶθενι
 καὶ πῶθενι κάων· αἰ' κ' τὸ μέσον συγκοπὰς τ' αἰολέων εἰσὶν· οἱ-
 ον ὥρσεν ἀντὶ τοῦ ὥρμησεν· ὡλλος ὁ αἶμος γύμνο τὸ αἶμα·

Τὸ πρῶτον κοῖον λέγουσι. Τεθνηώς ἢ τεθνηῖα ἀντὶ τῆς τεθνηκώς.
Αἱ προθέσεις τῆς συλλαβῆς τῆς αἰολέ εἰσὶν οἷον ἐπαδα. Τὰ εἰς
αὐτὴν μονοσύλλαβον ὀνόματ' ἀντιστοιχάζονται. πᾶς, πᾶς, δαῖς δάϊς. Τῶ
στοιχείῳ ἀντὶ τῆς ὁ χῶν μῶσαι, μῶσαι, λείπωσαι, λείπυσαι, Τῶ
ἀντὶ τῆς ὁ χῶν τὸ ὄνομα, ὄνυμα, ἢ τὸ ὄμοι, ὅμοι λέγοντ' ἐνίοτε
δὲ καὶ ἀντὶ τῆς εἰς πρὸς σὲ πρὸς σέ. ἢ ἀντὶ τῆς ὦ μέγας, ὦσα, ὦσα.
Τῶ ἢ ἀντὶ τῆς εἰς διφθόγγου χῶν ἐλθῆν ἢ λέγει ἢ λαβῆν δὲ τῆς
ἢ ἀντὶ τῆς ἐλθῆν εἰ λαβεῖν. Ὅσα δὲ τῆς εἰς διφθόγγου τῆς ἡμῖν
λέγει δὲ μόνον τῶ εἰς προφέρειν σὺ πλυπλάσιάζοι τὰ ἀμετά
βολῆς. ἢ μέρων ἢ μέρων ὥστε λαὸς ὥστε μάστιγος, ἢ μάστιγος, ἢ μῆ
ὑμῖν. διπλάσιάζοι δὲ τὸ σ' εἰ τὸ π' εἰ τὸ τ'. γαστῆρον, ὅππῃ.
ὅπως, ὅπῃ. τὴν ὁσμὴν, ὁσμὴν λέγουσιν. Τὸ ἱερὸν, ἱερὸν. τὰς νι
κὰς εἰς ὠθείας μετὰ γινέσθαι ὁ μάρτυρ' ἐκλίνεσθαι τὸ μαρτύ
ρου. εἰ ὁ φύλακος τὸ φυλάκεσθαι. Τῶ π' ἀντὶ τῶ μ' χῶν ὅπ
παιτα ἀντὶ τῶ ὀμματα λέγοντες καὶ πετὶ πρῶτον ἀντὶ τῶ μετῶ
ν. Τὰς κλητικὰς τῆς εἰς ὦν ληγόντων ἐνὶ τῇ συσέλεσθαι.
χελιδὼν, χελιδόν. ἀνδρῶν, ἀνδρῶν. σαρκῶν, σαρκῶν.
Τῶν αἰς διφθόγγων τὸ τ' ἐκβάλλουσιν ὅταν αὐταῖς μὴ σύμφω
νον ἐπιφύνηται οἷον ἀλκαῖος ἀλκάθ. εἰ ἀρχαῖος ἀρχάθ.
Τὸ εἶμα χαφόμῃρον δὲ τῆς εἰς διφθόγγου ἢ μῃα λέγουσιν ἢ τῆς
ὁδύνω, ἐδύνω. εἰ ῥυὺς ὁδύντ', ἐδύντας. Τὸ μίλητος δὲ τῆς ἢ γασ
φόμῃρον δὲ τῶ αἰς ἐκφύνηται μίλατος λέγουσιν. πλανηθέν
τες ἢ κατέτινα προφορὰν λέγουσι ζυγόν, σδυγόν. καὶ τὸ ζίφ.
σκίφθ. καὶ τὸ φέμιον, ἀνέμιον. καὶ τὴν ψαλίδα, ἀπαλίδα.
Τὸ θόας, θόαις λέγουσιν. ἢ τὸ μέλας, μέλαις. καὶ τὸ πέλας, πέλ.
τὸ ἰαῖας, αἰαῖς. ὅ λέγουσιν δὲ τὴν ἐπαμηνίαν τῆς φωνηέντων
εἰ τῆς αἰς διφθόγγου. διότι ἐμελεκακόφωνοι εἶναι. καὶ δὲ
τοῦτο ἐν γένει αἰς τοῖς ἔχουσιν τὸ αἰ μακρὸν προσθέσθαι
τὸ τ'. ὡς ἐν τῷ θόας καὶ γένος λοιπῶν. εἰ δὲ εἰπεῖν ὅτι τὰς χαι
ροισιν. ἢ μα δὲ καὶ ταῖς τῇ βραχυτέρων συλλαβαῖς. τὸ τῶν

λοῦ, παλλοῦ λέγουσι· καὶ τὸ φθείρω, φθείρω· ἢ γὰρ θέσει μα-
κρὰ ἐλάπων ὅτι φλ φύσει μακρᾶς· ἐπεὶ καὶ τὸ α̃ τὸ φύσει
μακρὸν μεῖζόν ὅτι φλ αἰ διφθόγῳ φλ ἐχούσης τὸ τ̃ ἐκφω-
νούμενον· ὃ δ̃ ποιῶν ὅταν δύο στρατιωτῶν ἰσχυρότερός ὅτις
ἐκείνῳ· Οἱ αὐτοὶ πολλάκις εἰς α̃ ποιούσι τὰς ἐνθέας·
ἀρχὴ τα γὰρ λέγουσιν αὐτὶ τῷ ἀρχῆς· ὃ ὑβραζῶρα αὐτὶ
τῷ ὃ ὑβραζῶρα· γέρωρ ἰππηλάτα· πελλοῦ αὐτὶ τῷ ὃ ἰππη-
λάτης· παρὸ μέρω μὲν ἰπποτά νέσωρ.

Τὰ ἑκτικὰ τῷ πρώτῳ ἀορίστου ἐνδοχνητικοῦ διὰ τῷ εἶα προ-
φθόρουν· οἷον τύψαιμι, τύψα· ποιήσαιμι, ποιήσεις· καὶ
τῷ μὲν πρώτῳ προσώπῳ οὗτοι μόνοι κέχρηται· τῷ δὲ δου-
τίῳ καὶ τρίτῳ οἱ ἀθηναῖοι· οἷον τύψας, τύψε· τύψαν τὸ
τρίτον τῷ πληθυντικῷ· Τούτων εἰς αἰ διαιρέσεις αὐ-
τὶ γὰρ τῷ ἀργεῖο ἀργεῖοι λέγουσιν· καὶ αἰ συναιρέσεις τ̃ αὐ-
τῷ, βασιλέϊ, βασιλεῖ· Οὗτοι τρεῖς πλὴν εἰ διφθοῖον
εἰς οἱ διφθοῖον· ὡς ὄνφρ, ὄνοιρ· Τοῖς δὲ ἡκοῖς ἀριθμοῖς ἔρι κέ-
χρηται· οὐδα μῶς, κατὰ δὲ αἰ οἰξώμαῖοι γούτων ὄντις ἀπρικοι·
Οὗτοι πάντες εἰς ὦ ληγούσαις δυτικαῖς ὁ προσγράφουσι τὸ τ̃ ὡς
τῷ ὀμέρω τῷ σοφῷ· Ἀρὲ τὸ οἰ διὰ τῷ ὀ μικρῷ κλίνουσιν·
Αἱ ὁζαιρέσεις τῷ τ̃ οὐμόνον αἰολέων ὅτιν ἀλλὰ καὶ ἀπικῶν εἰ
δωριέων· αὐτὶ γὰρ ἐπαίρων ἐπαίρων λέγουσιν· Οὗτοι πάντες
τὰ σύμφωνα διπλασιάζουσιν ὡς τῷ βραχέων ὡς τὸ ἐννεπτε
καὶ τὸ ἐννηκαὶ τὰ ὅμοια· Τὸ ζωσι καὶ γυναιζὶ κοινόν, ἔρι
τρώεσι καὶ γυναικῶσι γράφουσι· εἰ τὰ παρὰ πλῆσις γούτ·
Τὰς εἰς οὐ ληγούσαις γυνικὰς διὰ τῷ ὡ ἐκφθόρουν· αἰακίδαο
γὰρ ἰωρικῶς καὶ αἰακίδαο ἀπικῶς· αἰακίδαο δὲ οἱ αἰολεῖς
γράφουσι· τὸ ἀνεκφώνηρον τ̃ ἐκφωνεῖν εἰώθασιν ὡς δουτέ-
ρου καὶ τρίτου προσώπου· οἷον βοᾶς, βοάεις· γελᾶ, γελᾶι· αὐτὶ
ἢ τῷ ζ̃, κσ̃ προφθόροις ξένος, κσένος· ἢ αὐτὶ τῷ ψ̃, πσ̃· πέ-
λοψ, πέλοψ· αὐτὶ δὲ τῷ η̃, τὸ ε̃ ἢ τὸ α̃ κοινῶς τοῖς δωριεῶσι.

Καὶ τὸ μὲν ἢ εἰς εἶ. ἔπεισιν ὡς τὸ ἀρεῖς, ἀρεδῶ. Τὸ δὲ ἢ εἰς
αὖ ὡς τὸ ἐκάβλιω, ἐκάβαν. πύλιω, πύλαν. νόημα, νόαμα. ἡώς,
αἰώς. ἀπάτιω, ἀπάταεν. Ἀδικῆσαι, ἀδικέσαι. Ἀντὶ δὲ
τοῦ φ τὸ φ θλάται, φλάται. Ἀντὶ δὲ τῷ δύο ππ δύο αῶ.
ἐμπίπτειν ἐμπίσειν. Ἀντὶ δὲ τοῦ σ τὸ τ. σύ, τύ. εἰς σέ,
εἰς τέ. Ἀντὶ δὲ τοῦ τ τὸ π. σολιῶ, σολιῶ. σαλεῖς, σπαλεῖς.
Ἀντὶ δὲ τοῦ ω μεγάλου τὸ ὀ μικρόν. ὥρα, ὄρα. ὠτειλή, ὀτειλή.
συγκόπτει δὲ καὶ τὰ ζύνθεται τῷ ὀνομάτων διπλασιάζον
τες τὰ ἀφωνα ὡς τὸ κάπτειν ἀντὶ τοῦ κατέπτειν. ἡ καδ -
δὲ ἀντὶ τοῦ κατὰ δὲ. καὶ κάββαλεν ἀντὶ τοῦ κατέβαλεν.
Βρυγνῶσι δὲ οὐ μόνον τὰ ὀνόματα. ἀλλὰ καὶ τὰ ἀρεθρα. ὅ -
ταν ὀνομάτων τάξιν ἐπέχουσιν ὅσος, ὅσος. ἡσῆ, ἡσῆ. ῥοσῆ, ῥοσῆ.
Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ δισύλλαβα ὀξυτόνως παρῆμιν λεγόμενα
αὐτοὶ βρυγνῶσι σοφός. κάλος. ὄξυς. βράδυσ. βάρυς. λῆκος.
βῶμος, θῦμος. ζάχης. σκληρός. χῶλος. καὶ τὰ ὅμοια.
Τὴν δὲ εἰς εἰς κλητικὴν τῷ εἰς ἢς ὀνομάτων δίχα τοῦ σ προφέρου
σι. Σώκρατις, Σώκρατι. Αἰσόφανος, Αἰσόφανε. Δημόδε
ρος, Δημόδερε. καὶ τῷ γλινκῶν ὁ πτώσεων τὸ σ ἀφαιροῦσι.
Σωκράτον. Διομήδου. σοφοκλῆς λέγοντες. Ἀντὶ αἰτι -
ατικῆς τὴν δοτικὴν πάλαι λαμβάνουσιν ἡ γοῖς πλινθωτικοῖς
γοῖς ἀνθρώποις ἀντὶ τοῦ γυς ἀνθρώπους. τοῦτο δὲ ποιού -
σι διὰ τὸ χεῖναι αὐτοὺς τὸ ἰ ἀντὶ τοῦ ὕ. Τὴν δὲ αἰτιατι -
κὴν τῷ πλινθωτικῶν προφέρουσι τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὄς λαμβά -
νοντες. τὸς ἀνθρώπως. τὸς ἰώπως. Τὰ ἀπαρέμματα ῥή -
ματα τὰ εἰς εἶν καταλήγοντα, αὐτοὶ δὲ τοῦ ἦν ἐκφέρουσι βα -
ρυγνῶντες, φιλεῖν, φίλιν, καλεῖν, κάλιν. φρονεῖν, φρόνην.
Τὰ δὲ παρῆμιν λέγοντα εἰς αὐ. αὐτοὶ εἰς αἰς μεταβάλλουσι.
γελαῖν, γελαῖς. πεινᾶν, πειναῖς. Τὰ εἰς ὄρ καταλήγοντα ἀ -
παρέμματα αὐτοὶ δὲ τοῦ οἰς ἐκφέρουσιν. ὕψαν, ὕφοις. ὄρ -
θον, ὄρθοις. χευσύν, χευσοῖς. Τὰ ὅς ὡ καταλήγοντα ῥή -

ματα παρ' ἡμῖν, εἰς μὴ ποιούσιν· οἷον νοῶ, νόημι· φιλῶ, φί-
 λημι. Ὅσαι ὅμως χαὶ ὀξύρνοι εἰς ὧς καταλήγουσι, διὰ τὸ
 ὕπερ ἐκείνοις ἐκφέρονται· ἐβαρυνθῆνται· εἰρηκῶς, εἰρήκων·
 μενοινῶς, μενοήκων· φυλάττεισσι ὅτι ἀπὸ γύτων κλίσεις ἀνα-
 λόγως τῇ καταλήξει· λέγεται ὅτι παρ' αὐτοῖς ὁ ἔρως, ἔρος· ἐὶ ὁ γέ-
 λως, γέλος· καὶ κλίνουσιν αὐτὰ ὁμοίως τοῖς εἰς ὅς λήγουσι
 κυρίοις ὀνόμασι. Τὸ ἐγὼ περιπαῶσιν ἐγὼν λέγοντες· καὶ
 ἐμῶ· ἐμών. Τὸ σὺ τὸ ὁμοίως τοῖς δωριέσσι λέγουσι· καὶ
 γὰρ ἡμῖν, ἄμμιν· ἡμεῖς, ἄμμες. Τὸ ἐνθάδε τῇδε· γὰρ ἄλλοσε,
 ἐτέρωσε. Τὰ χεῖρονα, χεῖρόνα. Τὸ ἐπαίνῳ, αἰνῆμι.
 Τὰ ἰμάτια, ἑμματα. Ἡμία, ἰα. Ἡ ψῆφός, ψάφας.
 Τὸ ἐξωταί, ἰσόρηται. Οὗτοι μέσον δύσφωρῆέντων τιθέα-
 σι γὰρ ὅτι αὐτὸς γὰρ αὐτὸς λέγουσι. Καὶ ἕως ἕως. Ὅτι δὲ
 σύμφωρόν ἐστι μεταξὺ οὐκ ἔστι. Καὶ ταῦτα μὲν
 περὶ τῶν διαλέκτων λέλεκταί μοι κατὰ τὸ
 δυνατόν· ἴσως δὲ καὶ ἑτέρά τις σκο-
 πῶν ἀκριβῶς ὡρήσει διαφέ-
 ροντα ταύταις·
 ΤΕΛΟΣ.